

The best way to do good is to do it to others; the right way to gather is to scatter.

—Seneca.

OPINION

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1956.

No. 34—Vol. LVI.

Friday, 5th September, 1958.

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR PENCE

S.A.B.R.A.'S TROUBLE: SPEAKS WITH TWO VOICES

JOHANNESBURG, Sunday,

A STRUGGLE for power between the Transvaal and Cape sections of the South African Bureau for Racial Affairs has been brought into the open through the issue of conflicting statements by the opposing factions says a report in "The Natal Mercury."

"It is similar to the differences of opinion between the northern and southern branches of the Nasionale Party," according to a source close to S.A.B.R.A.

The position, as this source puts it, is that the difference of approach between the "liberal" Cape and the more extreme Transvaal has led to dissatisfaction in the North. This is because the headquarters of S.A.B.R.A. are at Stellenbosch, in the Cape. It is from here that most of the Apartheid-theory pronouncements have come,

It was from here—under the leadership of Professor N. J. J. Olivier—that the idea of university councils and senates controlled by Government-appointed White persons was rejected in evidence before the University Apartheid Commission.

Transvaal's Welcome

But, even though this advice was ignored and such control is envisaged in the University Apartheid Bill, the Transvaal Action Committee of S.A.B.R.A. wel-

comed the Bill and the Commission's report.

This welcoming statement was made by the acting chairman of the Transvaal Action Committee, Professor E. F. Potgieter,

and the secretary, Mr. W. E. Barker.

This week-end, that statement was repudiated from Stellenbosch, where the S.A.B.R.A. executive said it was "completely irregular and cannot at this stage at least be accepted as the views of the executive committee."

Stellenbosch rebuked Pretoria for contradicting S.A.B.R.A. evidence before the University Apartheid

Commission on full autonomy and academic freedom for the new universities.

The reaction of the Transvaal is, according to the special source: "It was a very bad policy move for them to repudiate our statement like that.

"We want more policy statements to come from the Transvaal—and we shall have to see how we can bring about that state of affairs."

GROUP AREAS HARDSHIPS FOR CAPE TOWN

"CIVIL RIGHTS," the newsletter of the Civil Rights League urges its readers, in its August issue, to read Miss Muriel Horrell's pamphlet "Group Areas in Cape Town" and lists the following for special attention;—

1. The whole Table Mountain area from Three Anchor Bay to Bakoven and the mountain suburbs of Tamboers Kloof, Oranjezicht and Gardens has been declared "white." This means that by July, 1959 large numbers of Coloured and Malay people will have to move out.

2. The Schotsche Kloof area on Signal Hill has been declared "Malay." This affects mainly "Christian" Coloured people, but a few whites and a number of Indians also. The area is in any case already much overcrowded and cannot accommodate all its Malays.

3. Woodstock-Salt River has been proclaimed white. Miss Horrell says: "Relations between neighbours of different racial groups have, on the whole, been very friendly in the past in Woodstock... But the Group Areas Act is destroying all this... White speculators are hoping to make money out of the misfortunes of those who will be required to move... People who "pass" as whites are hoping to convince the authorities that their associates are entirely white, and are thus unwilling to acknowledge Coloured relatives or friends. Coloured people are extremely

resentful and bitter." The same thing is happening in the Maitland area.

Windermere

4. Windermere has been declared part of a Coloured area, but at present it is largely occupied by African squatters in unspeakably bad conditions. Miss Horrell calls it "perhaps the most evil slum in South Africa."

5. In the Goodwood-Parow area, proclaimed white as from 1963, there are nine large Coloured schools. Perhaps about 10,000 Coloured people will eventually have to move.

6. Cravenby, a proclaimed Indian area, is largely undeveloped, and if Indian traders from other areas

(Continued on page 344)

OPINION

FRIDAY, 5TH SEPTEMBER, 1958

Verwoerd Rides The Tiger

AFRIKANER nationalism lives by leaps from one extreme to another. Its ultimate goal is to establish a dictatorship in which the nationalists will be the herrenvolk and in which all the others, in particular the non-Whites, will be the hewers of wood. The election as Prime Minister of Dr. Verwoerd merely indicates that the march to this goal will now be intensified.

It is true that his election is the worst disaster that could befall this country. From Afrikaner nationalism the man of colour can expect ruin and humiliation. In its present mood, he can now be certain that the rulers will ride rough-shod over him. That is the real significance of Dr. Verwoerd's promotion.

This is all very distressing. But it should not lead to panic. In terms of legislation and accumulated powers for use against challenges to their authority, the Nationalists have done nearly all they could in readiness for the dark period which Verwoerdism is going to bring on the country. What waits to be done now is for the Nationalists to use their powers to ensure that they remain baases. And in moving to that goal nobody should be under any illusions.

Like Strijdom, Verwoerd has a one-track mind and the word retreat does not exist in his political dictionary. He will drive the country to his republic and beyond with all the power he can command. In doing that he will not bother much about what happens to the non-Nationalists. All he will be concerned with will be to keep the loyalty of the faithful. And these cheer only where there is continuous and spectacular movement forward. Unfortunately for him room within which to manoeuvre is getting narrower and narrower—with apartheid becoming increasingly challenged by its victims. But that will not daunt a man like him. He will crash through every barrier of opposition, even if that pulls South Africa down.

For, Afrikaner nationalism is like a tiger. Who gets on its back rides to the death. There is no stop in its mad rush to disaster.

While all this naturally conduces to gloom, it must be said that there are also very bright streaks of light in this otherwise dark situation. The real issues at stake in the race quarrel will now be defined in the clearest terms possible. A lot of the confusion which has prevailed in the ranks of the opponents of apartheid will vanish and men and women will no longer be in doubt about the right thing to do at the right moment.

There must of necessity be justifiable pessimism in terms of the immediate future. But against the perspective of ultimate objectives, the election of Dr. Verwoerd is also a blessing in disguise.

Comment On Men And Events

Donges Gambled And Lost

By JORDAN K. NGUBANE

AT the time when the idea was mooted that the Nationalist caucus might elect a successor to Strijdom I wrote in this column and said it was difficult to see clearly the game Dr. Donges was playing when he tried to woo the English and at the same time to hasten to give the vote to the eighteen-year-olds. The decision of the caucus of the Nationalist Party, I said, would reveal the precise nature of what he was doing. On Tuesday this week the Nationalist caucus threw the spotlight on the complicated moves that have been going on behind the scenes in the Nationalist Party.

Quite a number of interesting facts naturally come to light. It transpires now that what Dr. Donges has been doing all along has been to try and ride two political horses. He tried to assure the English that their interests would be safe in his hands and made a futile effort to outbid Verwoerd by giving the vote to the little boys and girls of eighteen.

I pointed out at the time that the wealthy classes which ten years of Nationalist rule had shot up had doubts about the wisdom of the Dongean move. The little boys and girls who will now also elect the rulers of this country are normal human beings. At their age, rock'n-roll and fiery ideas which inflame their volatile passions are the things that matter and not so much the Stock Exchange reports or economic stability. The Afrikaner bosses of the Party realised that Donges was not exactly above playing the game of the political adventurer and they decided to have nothing to do with him. And to the wilderness he had to go.

And Swart?

What of Swart, who had been built up and propped with so much care as the heir-presumptive to Strijdom? He is definitely the unhappiest man in the Nationalist Party these days. In moments like that the human being pauses to reassess the things he has done in life. Few men in the present Cabinet have had a longer record of unwavering loyalty to the Nationalist cause than Swart. He was gaoled for the cause; he went with Hertzog into the wilderness when World War II broke out. And in the bitter crisis which Afrikaner nationalism faced when Hertzog stood by the English, Swart took the uncompromising line and deserted Hertzog in favour of die Volk. Some say he stabbed him in the back. And to-day, what he did to Hertzog has been done to him...with vengeance.

For days and days he rose and sat in Parliament as the Acting Prime Minister. Having placed him in this position, it was to be expected that Afrikaner nationalism would express its gratitude to an ageing man by allowing him to be baas for the next remaining five years before he retired. But that was not going to be, Afrikaner nationalism is a monster without a conscience. It hurtles with seismic force to its goal and does not care a whit for the individual it breaks and crushes on the way. For two reasons: It regards the individual as an end; its goals determine its morality. In the hour of crisis it never hesitates to crush the wavering. This will to destroy is of the very essence of apartheid. I am not surprised that Old Swart has been treated in this niggardly way. People can't tear their conscience out of their bosom and still be decent to their fellowmen. To be a good Nationalist, a person must have no conscience; what passes for a conscience is that which the monster approves.

Militant Mood

The significance of all these developments is here: We have entered the phase when Afrikaner nationalism will move in its most militant mood. Nobody knows, not even Verwoerd himself, how Afrikaner nationalists will react to the strains this will impose on them. Having taken their seats on the back of the tiger, they might choose to ride to the end. Hitler did that with the Germans. But even in that misguided country, there was always opposition, though very feeble and very idiotic, as Dr. Karl Bartz shows so ably in his book, "The Downfall of the German Secret Service". It was weak perhaps because it was in the minority; perhaps because it had much in common, emotionally, with the larger goals of Nazism.

We are luckier in this country. The differences between the majority of the people and the

(Continued on next page)

Gerdener Complains Of Anti-White Wave

JOHANNESBURG, Monday.

A TIDAL wave of anti White and anti-Christian feeling is sweeping across Southern Africa, Professor G. B. A. Gerdener said in an address to a mission service in the Nederduits Gereformeerde Kerk in Braamfontein.

"There is much opposition in South Africa to the conversion of the pagan to Christianity," Professor Gerdener said.

"We must recognise these opponents. They are in the Church itself, among the communicants, the church boards and among the ministers themselves.

"This is not the opposition of the infidel or pagan. It is the apathy of the church members. They do not care.

Cannot Avoid It

"No one who has reached a high peak of civilisation and Christianity can avoid missionary work. He just naturally spreads Christianity. It should be done in the mines, in in-

dustry and in the kitchens and our homes where the official missionary cannot come."

Professor Gerdener said the Government had promised that in 20 years all the Africans of that generation would be able to read.

"What will they read?" he asked.

He urged the three Dutch Reformed Churches to forget their difference and to unite in mission work against paganism.

"Nationalism is spreading throughout the world. The Africans want their own leaders and if they have their own churches they must have their own leaders in these churches," Professor Gerdener said.—Sapa.

279 Bantu Authorities Already Created

THE Government was making speedy progress in transferring administrative authority in the African reserves to the African people themselves, the Chief Information Officer of the Department of Native Affairs, Mr. C. W. Prinsloo told a staff reporter of the "Rand Daily Mail" last week.

He said the progress so far represented one of the greatest steps forward in the Government's apartheid policy.

It showed that the Africans were ready and fit to exercise the responsibilities delegated to them in the Bantu Authorities Act.

Under the Act, 279 tribal and community authorities had been created. In the Transkei 26 district authorities had been established.

Four regional authorities had been created in the Western Transvaal and Free State.

Only one territorial authority had so far been set up—the Transkei—in a territory containing 2,000,000 Africans, and

stretching from the southern border of Natal, to East London.

Mr. Prinsloo said that a tribal or community authority could be compared with a "local government."

A regional authority to a "provincial government" and a territorial authority to a "national government."

Most of the chiefs created under the act were using their authority with discretion and co-operating wholeheartedly with the department, he said.

"In most areas with a community of interest the stage is set for the proclamation of a series of regional authorities in, among other places, Sibus," said Mr. Prinsloo.

Donges Gambled And Lost

(Continued from previous page)

'Times Of India' On South-West Africa Issue

BOMBAY, Tuesday.

THE independent "Times of India" today editorially described as "most dangerous" the recommendation of the United Nations Good Offices Committee on South Africa that the question of South-West Africa should be solved by some form of partition.

The destiny of the mandated territory was "not something that can conveniently be shared out between the United Nations on the one hand and any member State on the other" this influential Daily, published simultaneously from Bombay and Delhi added.

It said that falling acceptance of the U.N. authority by South Africa the status of the territory must be settled by means of a national referendum of the inhabitants concerned.

No one had expected the Committee to succeed in its effort to persuade South Africa to recognise the United Nations authority, the "Times of India" said, but still less had anyone expected it "to crash wildly beyond all its terms of reference and put forward a scheme for

which there cannot be the slightest moral or legal warrant."

It said it was all the more astonishing that "the partition proposal should come unanimously from a Committee on which two of the strongest pillars of the United Nations—Britain and the United States—were represented."

The paper added "evidently these powers have their reasons for wanting to appease South Africa, but it would be the grossest error either for Mr. Dulles or Mr. Macmillan to imagine any Asian or African country would for one moment entertain a proposal which would not only hand over half of South-West Africa to the Union on a plate but richly reward defiance of the United Nations into the bargain."—Sapa-Renter.

Nationalists are fundamental almost on every issue. It is true that the Nats have perfected a wonderfully effective machine to ensure compliance with their dikants. But unlike the Nazis, they are a minority which cannot go very far in the face of determined opposition by the majority. The communists, it will be said, have shot their way to power and remained on top although they have always been in the minority. That is very true. In terms of the immediate future the totalitarian often wins. But there are millions which, if given courageous and intelligent leadership, could present apartheid with almost insurmountable challenges. The amount of shooting which the Nationalists would have to resort to would have to be on such a vast scale that the Dutch Reformed Church would have to sell its soul completely to the devil to continue to dance around with the Nationalist Party.

Gandhi

Quite frankly, I do not think the African National Congress in its present mood will give that leadership. The way out seems to lie in a grouping of forces in which the various opposition groups will pool their resources, including the Churches, in a

massive front against apartheid. Perhaps we might turn our minds once more to the multi-racial conference and the committee set up on that occasion. We might have to turn elsewhere. But, the only answer to Afrikaner nationalism's present mood is united action on the part of the like-minded of all races. Now is the time to produce a Gandhi from the opponents of apartheid. That is the challenge from Verwoerd.

Housing Scheme In Ghana

ACCRA, Tuesday

DR. KWAME NKRUMAH Prime Minister of Ghana, announced in the National Assembly here today that his Government would introduce a "buy your own homes on cash terms" policy. The sale of Ghana housing Corporation houses through the agency of the first Ghana Building Society will cease. They will now be sold direct on terms of 5 per cent deposit, 20 years to pay, and interest at 5 per cent. Ground rent, will be abolished until the house is paid for, and will then be only £1 per plot each year. Legal fees and stamp duty will also be waived.

Group Areas Hardships For Cape Town

(Continued from front page)

have to move there they will not be able to survive on the available trade.

7 Rylands, a proclaimed Indian area, has Coloured and African people who will have to move. Here also there will be inadequate scope for the Indian traders from other areas.

8. Langa, which has about 20,000 Africans, is eventually planned as a Coloured area. No more family dwellings for Africans are allowed. Even now there are no houses to cater for the professional and middle-class type of African.

9 Nyanga, the only place further building for Africans is allowed, is about seventeen miles out of town even by the most direct route. Miss Horrall calls it "an extraordinarily unprepossessing area." It is sandy in summer and swampy in winter. So far only very rudimentary site-and-service schemes have been provided in the emergency squatting area, though more permanent structures are planned for the future (but again with the idea of ultimate conversion for Coloured people.) Transport

to Cape Town via Langa costs £1. 12s. a month.

10. No zones have yet been proclaimed in the Southern Suburbs, and it is difficult to see how this can be done satisfactorily.

Shortage

Miss Horrall says: "Coloured people and Asians are seriously perturbed about the likely effects of the proclamations. Before they were gazetted there was already a shortage of about 12,000 dwellings for Coloured people in the Cape Town municipal area alone.

"Large numbers of the affected Coloured properties are on very small plots, and two or three of these may have to be amalgamated to form a plot large enough, in terms of municipal byelaws, for white family dwelling. The Coloured owners may, thus, receive very low offers for their properties.

"Coloured people now living at places like Woodstock, Maitland, Brooklyn and Goodwood are to be required to move further out of town. It is already

a desperate struggle for many of them to make ends meet, but now their transport costs will rise.

"As is the case in practically every other town in the Union, though, it is the Indians who will be worst affected. Those in the Peninsula are mostly very small traders, dealing mainly with Coloured people. A very large proportion indeed of them will certainly be ruined if they

are all forced to move to Rylands or Cravenby."

Destiny

No wonder Alan Paton says: "Destiny has brought us all together, and confronted us with the tremendous problem of overcoming our racial fears and hates, and of building a new society where every man, woman and child can look forward to a life of purpose and freedom."

"Mercury" Condemns Luthuli Assault

THE disastrous effect of the extremist race attitudes adopted by the Nasionale Party have had their impact in two separate incidents on the South African social scene during the last week. In the first case a gang of hooligans carried out a dastardly attack on a Pretoria political study group being addressed by Chief Albert Luthuli, President of the African Nationalist Congress.

In the second affair members of the Afrikaans Studentebond, including a son of the Minister of Native Affairs, Dr. H. F. Verwoerd, refused to attend a debate on University apartheid because it would be conducted before a "mixed" audience.

These occurrences point to the utter folly of official Government policy in the matter of race relationships. In spite of emotional attitudes South Africa cannot escape from the geographical fact that White and Black have to live together in this sub-Continent. Therefore there must be points of contact between the various racial groups especially in those circles from which the nation's intellectual leaders are most likely to be drawn. Every move to destroy such contact is a move closer to social and economic disaster. The inability of the Government to recognise this danger is inexplicable to those who can read the lessons of history.

India's Largest Insurance Company At Your Service

The
New India Assurance
Company Limited

SOLE REPRESENTATIVE IN THE UNION OF SOUTH AFRICA

RUSTOMJEE JALBOY RUSTOMJEE

140, Queen Street, DURBAN.

FOR SERVICE AND SECURITY
CONSULT US FOR
EVERY TYPE OF INSURANCE

P.O. Box 1610.
Residence: 111 Eleventh Avenue,
DURBAN.

Phones:
Office: 25845
Residence: 36413.

The 'Kashmir Princess'

By
A. S. KARNIK

HOME AT LAST

Concluding The Story Of The Crash

TAYPE was a small ship. It had limited accommodation. This was to our advantage. Being injured, we could traverse only a small distance with ease.

'Sidhanav' was long since left behind. Small emerald islands vanished from sight, too. Gray and brown rocks emerged out of the deep blue sea. They clearly indicated that this was a treacherous sea to navigate.

And it contained sharks.

Escape

Sharks, deadly sharks! Heaven had spared the three of us from their clutches when we swam in treacherous waters.

Taype by now had travelled for an hour and a half. I was thinking of the German doctor who would be in charge of us on the island where the ship would leave us for a time.

But the Captain came to us and smilingly told us: "A British frigate is coming soon to pick you up. If it sails out tonight you will be in Singapore tomorrow afternoon."

I am not sure whether I felt happy at the news or not. I couldn't imagine what was behind this hesitant acceptance of joy to be back home soon. On a little introspection I could sense that I was dreading hours of official enquiry and the questions of curious people.

I will always remember the words of the Government of India official when he interrogated us at Singapore, "I know that you have gone through a hard time, but the real hard time for you is to start now."

As we stepped on board the "Dampier", the Captain and the ship's officers greeted us. I was left in the care of an officer and Pathak and Dikshit were led to the infirmary.

An officer explained to me that we were not leaving for Singapore immediately. The "Dampier" would be anchored in the neighbourhood of the Natuna Islands overnight, and search the following day for the other surviving members, two of whom we had definitely seen afloat. Only the next evening would the "Dampier" set sail for Singapore.

The sun had set. Dr. Corney, the ship's medical officer, came up to me and asked me if I would like to go to bed. Instantly a bed was spread on the deck. I felt that I had a slight temperature.

After some sleep and a light supper of soup and toast Dr.

Corney's assistant asked, "Do you want to send any message home?"

I knew that it was possible to send a message from the ship, but this was the privilege of the V.I.P.'s. I was quite astonished at the offer.

Messages

I asked him again whether he meant what he said. Only after his assurance I wrote down a message for my mother. I knew that she would be worried. A personal telegram from me would bring her immense joy.

A shark caught at the sight of the crash

I also thought that I should send one more message to my fiancée. I ventured to ask, "Can I send one more message?"

"Of course," was the reply. I scribbled on a pad both the messages with the addresses. Now I felt as if some heavy burden was off my chest.

My mind was at peace; though not quite. My message read "Perfectly all right, will write soon."

I was not badly injured, but I knew that it would be hard to convince them, that a person can come out comparatively well from such a disastrous air crash.

My relatives knew that normally I would understate my injuries and, in the first instance, would not accept my message at its face value, however true it actually was.

However, I felt much lighter at heart. I slept for most of the night, though not quite undisturbed by dreams—pleasant and unpleasant.

When I woke up, the stars from the sky had vanished and the sea around us lit up with bright silver. The breeze kept the temperature down.

A pang of bitterness stabbed at my heart. I had slept in comfort, whilst the two others afloat must have spent a dreadful night in horrifying darkness and loneliness.

The calmness around was disturbed by activity at the end of the deck. A life-boat was being lowered. I limped up to the railings.

Two life-boats had already left,

He continued, "Don't worry about wetting bandages; we will get you fresh ones; only take care not to wet your head where the stitches are."

I took full advantage of the luxury bath-room and got dressed. "How shall I find my way back to the dispensary?" I thought. I opened the door and beheld the figure of Dr. Corney. He must have been waiting for me for a long time. He didn't want me to wander about with my injured legs. He escorted me to the ship's hospital-room.

Here I found Dikshit and Pathak occupying two beds. They looked very cheerful. Pathak's arm, already in plaster, was in a sling. Dikshit's right arm was in a sling too. Dikshit was nonchalantly puffing away at a cigarette. We exchanged greeting. I took my seat on the top of a big chest to get new dressings. Then I left with Dr. Corney for dining-room where I had breakfast.

Good Care

Without a word of exaggeration I can say that we received fatherly care from Dr. Corney. He is a perfect doctor—kind, attentive, and yet stern when necessary in the interests of the patient.

The crew of the Dampier were excellent men too. Their cordiality, understanding and hospitality made us feel completely at home.

We got into conversation with Hughes, the ship's diving officer. I enquired of him, "Could you not possibly go down to the air-plane? We could then know how many persons got away."

Hughes smiled and said, "We had thought of it earlier. We have been refused permission by the Indonesian Government to go down."

These were Indonesian waters and permission was essential to carry out an under-water search of the crashed airplane. But another request had been made and Hughes said that he was hopeful that this time the request would be conceded.

Some time later, someone came into the ward-room and said to Lt. Hughes: "Permission has been granted." In a flash, Hughes vanished.

One by one all the officers left the ward-room. I knew that they must be getting the diving gear ready. It was 11 o'clock. Half the day was over.

After sundown, when the search parties returned we should

speeding towards the Great Natuna Island. Two others hurried towards the island with the big hill. Two more were being finally checked up prior to a full day's search at sea.

Three of the six boats were to tow a small row-boat which might be useful in the very shallow waters around the islands.

I was watching the hurrying motor boats, when Dr. Corney came and stood near me. With a pleasant smile he asked, "Sleep well?"

"Quite well, Thank you, Doctor," I said.

"Ready for a wash?" he asked and told me to follow him to the bath. A safety razor, shaving cream and a bath soap were all laid out for me. "You can have a shave and wash," said the Doctor."

I felt it would be nice to have a bath. I was surprised when Dr. Corney said as if reading my thoughts. "If you feel like taking a bath, please yourself."

be leaving for Singapore. By the time they started diving, it would be one or two o'clock. Three to four hours was all the time at their disposal.

It was no wonder everyone hurried away. I hoped that Lt. Hughes would come back to me. I wanted a word with him before he left the ship. I knew the Hughes couldn't be conversant with the construction of a 'Constellation.' If I could give him a few hints, it might help him immensely.

After about half an hour I grew impatient and limped to the deck. To my surprise and joy I found Commander Row, Captain of the ship standing alone.

I walked up to him and said, "Good morning, Captain. I would like to have a word with Lt. Hughes before he commences diving. I could be of use to him."

Commander Row said in a pleasant tone, "I will send for him." Soon Lt. Hughes arrived with the Captain. On a sheet of paper I drew a few sketches to explain the location of doors and baggage compartments, and explained to him how he should open these doors.

After lunch I was looking through the pages of some magazines and fell asleep in the chair. I had my tea in the ward room and feeling refreshed, went to the hospital to chat with Dikshit and Pathak, still confined to bed. We kept on talking till it was dark.

Lt. Hughes came at last into the hospital room. He looked very tired. All the veins on his arms and forehead were taut, a sure sign of physical exertion.

Three Coffins

His eyes were slightly blood-shot from the strain of searching under-water. Despite his weariness, he showed signs of gratification, the achievement of the task entrusted in him.

Lt. Hughes described his mission in brief. He said, "As we went down and touched some part of the airplane three bodies got dislodged from the wreckage. All the three had inflated life-jackets on.

"We found a passport on one—it is D'Cunha. A gold ring with initials on another showed he is Pimenta. The third body we are not able to identify."

He then gave a rather elaborate description of the wreckage as far as they could see in the time available. And finally added, "I wish that we had just one more day available to us

Then we could discover the situation in the cabin."

All the boats that had gone on the search returned late in the evening. Their day-long search had been of no avail. No one was traced, and the ship's crew felt that there could be no more survivors.

Most of the islands are inhabited, and anyone who made for one of the islands, would have been picked up. They had circled around all the islands.

We feared that the two persons afloat must have succumbed to some horrible end. They were not even traced. But for sheer luck we three, too, would have met a similar fate. Deadly fish, like the eight-foot-long sharks and equally fearful barracudas rule the marine kingdom around and mercilessly devour intruders.

After dinner I was standing on the deck by the railings. At the rear end of the deck a big black screen was hung up. It struck me as rather odd, but its significance didn't strike me then.

I was chatting with the youngest officer on the ship. Nearly at the end of our conversation, he asked me where I would like to sleep that night. I had slept on the deck the previous night, and naturally I thought that I should continue to sleep there.

He said, "The corpses are kept on the deck behind the screen. 'Wouldn't that disturb you?' I was already feeling sleepy and didn't care to give it much thought. "I don't think that I will be disturbed," I said.

Dr. Corney walked up to us. The officer explained to the Doctor that I wouldn't mind sleeping on the deck. The doctor pulled me aside and in a low whisper said to me, "A cabin has been prepared for you downstairs. The bodies here might disturb you. However, the choice is yours."

I began to think hard. I knew that it would be impossible to go to sleep on the deck.

About thirty hours ago, we all were talking to each other in a rather gay atmosphere. It was mere chance that I was here choosing a spot to sleep in, while they were asleep for ever in naval coffins. But for the grace of God I might have been in one of those coffins.

I wouldn't have been able to sleep. I would have had nightmares. I merely told Dr. Corney that I would sleep in the cabin.

I was shown the cabin. Before departing the Doctor said, "I will come back again to see if you are asleep. And there is no need for you to wake up early."

I knew that he disapproved of my getting up early in the morning. I bade him "Good-night" and went to bed.

After a somewhat disturbed sleep, I woke up quite early the next morning.

The Dampier majestically steamed into the straits of Singapore leaving behind a white trail. The sun had long since glided down from the zenith into the western sky.

We three were seated at the right hand edge of the ship with Dr. Corney accompanying us. As we watched the pier came closer, we clearly saw nearly a hundred cameramen eager to shoot at their target—us!

I have seen on the screen what happens on such occasions and was a little worried. Before the Dampier touched the pier, we were asked to keep to Commander Row's drawing room.

Singapore. We would soon be stepping on familiar land. We had come here many a time on our regular service. But this time it would be in a different atmosphere. We would not be going to a hotel but to a hospital. In a way we ourselves had become new persons!

The three of us sat there wrapped up in silence only occasionally exchanging a word. It seemed a long, very long time since Dr. Corney had left the room and someone now knocked and turned the door handle.

Commander Row entered, followed by the Admiral-in-charge of the British Naval Unit at Singapore; Mr. Tandon, the Indian High Commissioner in Malaya; Captain Vishvanath, Divisional Operations Manager of the Air India International; Mr. Kaul from the A.I.I. Singapore traffic office, and lastly Dr. Corney. The newcomers greeted and congratulated us.

We bade good-bye to Commander Row, Dr. Corney, Lt. Hughes and other members of the crew present on the deck and thanked them all, and Dr. Corney in particular, for the care which they all had taken to make us comfortable.

It was arranged that newspaper reporters would not be allowed to meet us. But from the moment we stepped on the gangway till we boarded the ambulance, the camera kept pointing at us.

For nearly four days we stayed in Singapore, during which time Mr. Tandon, Captain Vishvanath and Mr. Kaul spared no pains to make us comfortable.

On April 17, 1955, as I was about to step aboard the A.I.I. constellation, Maratha Princess, for the homeward journey, I

couldn't help thinking that only six days ago—on a similar morning—its sister-airliner, the beautiful Kashmir Princess stood on Kai-Tak airport, Hongkong, with the same grace and majesty. All the members of the crew were gay and lively.

Miracle

And now two were dead, the fate of the others was unknown, and the beautiful Kashmir Princess, shattered into bits, lay at the bottom of the sea.

After a comfortable journey the aircraft touched down at the Santa Cruz airport. We all braced ourselves to face a new phase of life.

All our relatives and colleagues and friends had spent agonising moments from the news of the crash. The possibility of our returning was small.

When I saw the fire on the wing, the wing burning away like paper, I had very little hope of escaping death. Even if I survived the crash, I knew that a hundred other fearful odds might be against me.

I knew that only a miracle could save anyone from such a catastrophe and yet the miracle had happened. I was alive, and now I was safely back in India.

After the rest of the passengers had alighted, Dikshit stepped out followed by Pathak and myself. I was delighted to see that my mother, father and Kamal were there among a host of friends. As we got down we were greeted by a number of high officials of the Air India International.

It was a good feeling to be back. A week ago I stood at the same place. I had made a long journey through a short period of time.

My colleagues and I had travelled not only to the Great Natuna Islands in the South China Sea, but we had actually travelled up to the frontiers of death! And five of us—four brave men and one brave woman—had not come back. They would never come back!

(THE END)

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.

Contact No. 12 Barkly Arcade, 38 Market Street, Cor. Diagonal & Market Sts. Johanesburg. Phone 33-1654.

UN Team Recommends Partition For S.W.A.

NEW YORK.

In its report to the United Nations, the 3-man "Good Offices" Committee says that a form of partition might provide a basis for agreement between the United Nations and South Africa.

It said that, under such an agreement, the southern part of the territory would be annexed to the Union and the northern part, containing the great majority of the African population, would be administered by the Union Government under a trusteeship agreement with the United Nations.

In a 22 page report which the Assembly is due to consider during its session opening later this month, the committee said it hoped the Assembly would encourage the Union Government to investigate the possibility of partition.

It stressed that this should be done on the understanding that if the investigation proved the idea was practicable, the Union Government should draw up precise proposals for submission to U.N.O.

If not, the Union should inform U.N.O. and the matter should lapse.

League Mandate

South-West Africa was formerly a German colony, but South African forces occupied it in World War I. At the end of the war the Allied and associated powers authorised the Union Government to administer the territory, under a League of Nations mandate, as an integral part of her territory.

Certain safeguards, designed to protect the African population, were specified.

At the San Francisco Conference in 1945, which led to the establishment of the United Nations, South Africa indicated that she did not intend to transfer the territory to U.N.O. trusteeship, but hoped instead to incorporate it in the Union.

In 1947 the South African Government decided that, instead of incorporation, South-West Africa would have representation in the Union Parliament "as an integral portion of that body."

To End Deadlock

Since the U.N.O. has sought repeatedly to bring the territory under its trusteeship, and the Union Government has persistently refused.

It was to seek a way out of this deadlock that the "Good Offices" Committee, under the chairmanship of Sir Charles

Noble Arden-Clarke, of Britain, held talks in Pretoria from June 23 to June 22.

Among the people with whom it discussed the matter were Mr. Eric Louw, South African Minister of External Affairs, and Mr. J. G. Jooste, Secretary for External Affairs and Mr. B. G. Faurie, Assistant Secretary, African Division.

In its report, the committee said Mr. Louw "expressed the opinion that the possibility of partition merited further consideration by both the Union Government and U.N.O."

"International"

The committee said the Union Government was prepared under certain conditions to enter an agreement giving South-West Africa an "international character" based on arrangements made at the Versailles peace conference.

But it was not prepared to accept the United Nations as the second party to such an agreement.

The report said the Union Government declared that strained conditions already existed between itself and the world organisation over South Africa's domestic racial policy.

It would, however, be willing to accept the Governments of Britain, France and the United States, as the remaining principal Allied and associated Powers, as the second party to an agreement.

In view of this the committee suggested that, if the Assembly would agree to partition, a specially-established organ, to be known as the "South-West Africa Council," could be established to perform the functions as far as they relate to the mandate.

It suggested that the U.N. Trusteeship Council, "acting for this purpose in a distinct capacity, with its membership adjusted to include the Union might perform the functions of this Council."

A second organ should also be formed to substitute for the Permanent Mandates Commission. This could be appointed by the "South-West Africa Council" and could be called

the South-West Africa Mandate Commission.

Information

The Union Government would not then have to transmit information to the United Nations. Instead it would send its reports to the South-West Africa Mandates Commission, which would itself report to the South-West Africa Council.

The Council, in turn, would report to the General Assembly, which would base its decisions on the Council's recommendations.

The Committee's report said: "One of the difficulties experienced by the Union Government in the United Nations had been due to the fact that, because South-West Africa was administered as an integral part of the Union, much of the Union's legislation applied to the territory, and that, consequently, discussions in the United Nations on South-West Africa afford the opportunity for attacking the Union's internal racial policy."

"The Union Government had said that the debates were often exploited for this purpose. In

the event of partition, the area to be placed under a trusteeship agreement, whatever its form, would probably contain only African races. This would obviate discussions on the multi-racial situation existing in the Union."

Commenting on the above report, the Minister of External Affairs said: "The fact that a measure of progress has been made was due to the evident desire on both sides to find a way out of the impasse which has been reached between South Africa and the United Nations."

"Whether the measure of understanding that has been reached will enable us to reach a solution of the South-West Africa issue, will largely depend upon the way in which the United Nations reacts to the report of the 'Good Offices' Committee."

DRY CHILLIES

Gross 33 lbs Bag for 33/6
Strong Brooms with long sticks made by Africans.
25/9 per dozen.

Small Brooms with short sticks 3/3 per dozen.

MAARMANS (Pty) Ltd.

Box 26. Phone 128.
BRITS. Transvaal.

Latest Records For Your Selections

Samundar	5 Records	Rok N roll	41/3
Barish	5 "	"	41/3
Mr. X	4 "	"	33/-
Aasha	4 "	"	33/-
Paying Gues.	4 "	"	33/-
Chori Chori	5 "	Best Music 1956	41/3
Naya Andaz	6 "	" " 1958	49/6

Best Instrumental No.

Fantush New Delhi	8/3
C.I.D. Both Sides	8/3
Devta	8/3
Mem Sahib C.I.D.	8/3
Chori Chori Both Sides	8/3
Baarisha and Basant Bahaar	8/3
Baap Re Baap. Naya Anadaz & Shremati 420	8/3

Packing & postage
7/6 extra.

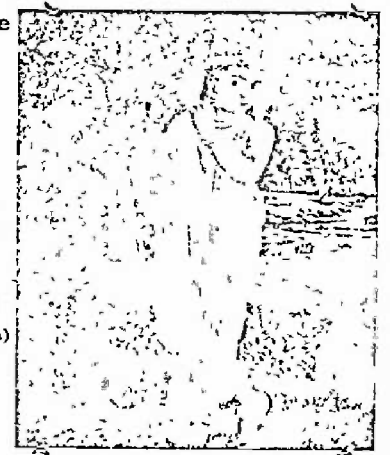

**BHARAT MUSIC
SALOON**

AND BOOKSELLERS
(Corner Grey & Lorne Streets)

286 Grey Street,
Phone: 29488.

DURBAN.

India Letter

(From Our Own Correspondent)

Large Scale U.S. Arms Aid To Pakistan

THE Prime Minister's speech with which the foreign affairs debate opened in the Rajya Sabha on August 26, gave indication of a renewed sense of anxiety on the part of the Government about the large-scale arming of Pakistan by the United States of America.

The U.S. arms and equipment were pouring into Pakistan in large quantities, Mr. Nehru said. Reports of new foreign bases had been denied by Pakistan, but it was a fact that vast airfields were being laid.

In the context particularly of new assurances of help and support reportedly given by America to the member countries at the recent meeting of the Bagdad Pact Council, and of the hate campaign in Pakistan—the latest example of which was the inimical references to India by Mian Mumtaz Daultana—the situation became full of evil potentialities.

Pakistan Troops Open Fire Despite Cease Fire

Pakistani troops fired two rounds each on Latu and Mahishasha and six rounds on Sularkandi between 12 and 4 p.m. on August 26 in spite of the cease-fire agreement effective from noon on the same day. The Indian border police did not reply to these firings.

Five previous cease-fire agreements to end border firings were violated one after another by the Pakistani forces stationed in the area.

At least four Indian nationals were killed and six others injured by Pakistani bullets.

Kerala Cabinet May Be Reshuffled

The 17-month-old Communist Cabinet in Kerala is likely to be reshuffled in the near future. It may mean a shuffling of portfolios or a change in the personnel of the Ministry.

But no change is expected to be made in the leadership of the Legislature Communist Party.

If there is a shuffling of the Cabinet by the Chief Minister, Mr. E. M. S. Namboodiripad, it will be only after the meeting of the Kerala Committee of the Communist Party of India, Mr. Ajoy Ghosh, at the meeting,

leads significance to the Kerala Committee's deliberations.

The Communist Party is stated to have started a detailed probe into the performance of each minister. There is already one committee each Minister, studying the working of the administration. The findings of the probe will influence the discussions at the State Committee meeting.

Top Communist leaders are reported to be "not very happy" about the present situation in Kerala. While they believe that law and order had not broken down in the State, they are keen on removing the "perpetual tension", according to Communist Party sources.

Kosi Bursts Embankments

The Kosi, Bihar's river of sorrow, which has burst forth its eastern and western embankments has inundated over 300 villages.

Mr. Lalit Mohan Misra, Parliamentary Secretary to the Union Ministry of Labour and Employment, who has just completed a three-day aerial survey of the flood-affected areas, told the press that the newly constructed embankments have restricted the area of the floods, but over 78,000 people had been affected, he said.

He added that 25,000 flood-stricken people had been brought to safety.

He said 1,500 boats had been pressed into service for evacuation and other relief work and 24,000 maunds of food grains were distributed free of cost to the flood-stricken people.

Mr. Chagla Likely Envoy To U.S.

The Chief Justice of Bombay, Mr. M. C. Chagla, is likely to be appointed Ambassador to the United States in succession to Mr. G. L. Mehta, who returned to India last month.

This is a key diplomatic appointment and one that has generally been held by eminent men in public life.

Mr. Chagla, who has been Chief Justice of Bombay since independence, argued the Indiao case on Goa before the International Court of Justice two years ago and was a member of the Indian delegation to the U.N. General Assembly in 1946.

Gold Seized At Bombay Airport

Two hundred and sixty tolas of gold were seized from a "casual" visitor to the Santa Cruz airport, Bombay

An air hostess, who was found carrying Indian currency to Karachi was also detained.

The police had prior information that the air hostess of a foreign airline was smuggling gold into India and taking out Indian currency to Pakistan. Her movements were closely watched.

On August 27 she was seen at the airport restaurant in company of another woman. As the latter was about to leave the airport after spending some time with the air hostess, a

police constable in plain clothes apprehended her and recovered some gold. A search by the Customs showed that she had in her purse Rs. 2,600 in Indian currency.

Both the women have been detained for further interrogation.

Record Rainfall In Bombay

The rainfall registered for Bombay city reached an all-time record by surpassing the 1954 mark. The total rainfall for the three months of the current monsoon rose to 111.2 inches.

The previous highest figure for the same three months June-August, was 10.994 inches, reached in 1954.

Phone 34-1349

P. O. Box 1549.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

LATEST ARRIVAL FROM MOTHER INDIA

SAREES

RAYON was £4 7s. 6d.
Now 47s. 6d. Mundani Border.
KASHMIRI SILK was £4 17s. 6d.
Now 49s. 6d. ea.
DORIYA, Miss MARRY, Champa
Kali in Art Silk was up to
£4 17s. 6d., Now 51s.

Agarbatti

Three Roses 3 Tolas 3s. Tin
Chameji 2s. 6d. Pkt. Gateway of
India 3 tola 4s. tin, 6 tolas
8s. tin, Darbar 3 tola 3s. pkt.,
Captain 2s. 3d. pkt.
Vasanti (with Athar Bottle) 6 tolas
4s. 6d. tin, 4 tolas 3s. 6d. tin,
3 tolas 2s. 9d. tin.
Jhaugir 1s. 6d. pkt.
Steamer Brand No. 444 Ex India
7s. 9d. doz
Steamer Brand No. 444 Ex Pakistan
6s. 6d. doz.
Meedid 4 Tola 3s. Pkt.

Electrical Table Lamps

With Taj and flower cutting 40s,
30s. and 25s. ea.
And many beautiful range.

GANGA VAN LADIES ARTIFICIAL HAIR

No. 1, 4s., No. 2, 5s., No. 3, 9s.,
No. 4, 10s. 6d. each.
All above with strings inside.
Quality A 12s. 6d., B. 18s. 6d.,
C 22s. 6d. each.
All fine quality without strings.

Muradabadi Silverware

Gulabdan 12s. 6d., 15s., 17s. 6d.
and 20s.
Lobandan 15s., Athardan 12s. 6d. ea.
Soormadan 12s. 6d., 15s., and
17s. 6d. ea.

Carom Boards

At last after a lapse of many years
we have been successful in importing
the original Carom Boards from
India (with Extra five other games.)
Well constructed and highly polished
at £6-6-0 complete set.

Order now before it is too late.

We cater for Birthday and Wedding
Gifts in large Range.

A. K. HOOSEN & SONS,

116 Queen Street. Phone 27349. P.O. Box 2168.
DURBAN.

Invitation to country visitors when next in Durban. You are cordially invited
to view the City of Durban from the roof top of the tallest Indian owned
centrally situated Hoosen's Building and to also visit our exclusive little gift
shop and showroom on the ground floor.

World Newsreel . . .

(FROM SAPA REUTER)

Mr. Nehru On India's Relations With Pakistan

MR. NEHRU, the Indian Prime Minister, told the Council of States (Upper House of Parliament) in Delhi that India would never go to war with Pakistan unless attacked. He was replying to questions on the reported statement by the Pakistan Prime Minister, Feroz Khan Noon, that Pakistan would never go to war with India to settle the canal water and Kashmir disputes.

Asked whether India's offer of a no-war declaration to Pakistan still stood, Mr. Nehru said, "it stands. It was only a proposal for joint declaration but unilateral declaration also that we will not go to war anyhow unless attacked."

U.A.R. Mission For Japan

The United Arab Republic Industry Minister, Mr. Aziz Sidky, said the U.A.R. mission was visiting Japan to discuss Japanese credit and economic help in carrying out a five-year industrial development programme.

Mr. Sidky said Japanese commercial circles visiting Cairo have already expressed a desire to help the U.A.R.

"We are particularly interested," Mr. Sidky said, "in receiving technical and financial assistance in developing certain four industries namely, caustic soda, cotton spinning, sugar refining and canning, and processing and refrigeration."

Mr. Sidky, who heads an 11-member industrial mission, arrived in Tokyo on Wednesday for a two-week stay.

The group also includes Mr. Hamed Sayed, chief of the economic commerce ministry's exchange bureau.

Protest Against Nehru Govt.'s Food Ministry

Five hundred peasants and labourers on Monday demonstrated outside the Indian Parliament Buildings, demanding that the the nation's food supplies be placed on a war footing.

Carrying placards and shouting slogans accusing the Nehru Government of "inefficiency", the agitators demanded the dismissal of the Food Minister Mr. Ajit Prasad Jain.

Meanwhile the Socialist demonstrators' leader Parliamentarian Mr. Shibbanlal Saxena, began the 11th day of his "fast to death" in protest against the Nehru Government's handling of the food problem.

He is said to have lost 24 pounds in weight and 44 opposition of both houses have issued a statement expressing concern at his condition.

Iraqi Leader Meets Nasser

Rashid Ali Al Gailani, leader of a wartime revolt against the British in Iraq, met President Nasser in Cairo on Sunday and had lunch with him.

Rashid Ali was in Damascus at the time of the Iraqi revolt this July.

There have been reports that Rashid Ali, who has lived in Exile for the past 17 years, might be a possible future President of the New Iraqi Republic.

Rashid Ali told reporters after his meeting that he was scheduled to fly to Baghdad.

He has resided for many years in Alexandria. After the unsuccessful revolt in 1941, he fled to Germany.

The letter ends with an appeal that no plans be finalised without giving the Indian community, through representatives of the Sponsors Committee, a full hearing before the full Council.

Start a career in accounting, costing, secretaryship, building societies, municipal services or banking. Send for the FREE BOOK "The Direct Way to Success," then plan your career with the personal help of the SCHOOL OF ACCOUNTANCY, backed by 48 years of successful educational service. Write to P. O. Box 4592 (ZD) Johannesburg OR P.O. Box 1865 (ZD) Durban.

BOOKS FOR SALE JUST ARRIVED

Mahatma Gandhi (Last Phase)	32/-
Discipline of Non-Violence	1 6
Indian Home Rule	1 0
My Experience with Truth	15 0
Truth is God	2 6
Women and Social Injustice	7 6
J. C. Kumarappa	3 9
Inspiring Anecdotes	1 3

Obtainable From:

'Indian Opinion,'

P. Bag, Durban, Natal.

Cable & Tel. Add, HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co. (Pty.) Ltd.

Earthenware Pickle Jars 3 Gallons 12/6 each F.O.R. Durban
Fresh First Grade Green Ginger 1/2 per lb. " " "
Fresh First Grade Garlic 2/- " " "

Cash with order only.

P. O. BOX 1250.

155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

Mahatma Gandhi?

Was there a Man such as Mahatma Gandhi who lived on this Earth?

Then what did he do?

See for yourself this mighty Man who moved on this Earth and gave the world a new vision of thought.

This publication is fully illustrated. Over 300 pages and over 500 photographs of art paper.

12 x 15 STRONGLY BOUND BOOK.

Released by the Government of India

Priced £5-5-0.

NOW FOR SALE AT

D. ROOPANAND BROS.

PUBLISHERS AND BOOKSELLERS

Phone 20707.

P.O. Box 2524.

85 VICTORIA STREET,

DURBAN.

Sponsors Committee Make Request To Durban Council

ON behalf of the forty sponsors representing the Indian Committee of Durban who convened the mass prayer and protest meeting at Curries Fountain on the 26th June, 1958, Dr. A. Baboolal and Messrs. P. R. Pather and J. N. Singh have requested the Durban City Council to allow representatives of the Committee to address the Council from the Bar of the House when it discusses the new plans for revised Group Areas in Durban,

In their letter to the Town Clerk the sponsors draw attention to the volume of united opposition from the Indian community to the proclamations and to the resolution passed by the mass meeting of June 26th 1958 which among other things called upon the City Council to join with the Indian community in requesting the Union Government to deproclaim the areas zoned under the Proclamations of June 6th 1958.

Newly Arrived 'Jaico' Books

KASHMIR PRINCESS	25 s.
One Thousand Nights On A Bed Of Stones	6 s.
The Unmarried Widow	6 s.
The Spell Of A Shrodite	6 s.
Some Inner Fury	6 s.
Stories From Bengal	6 s.
Chitralkha	6 s.
The Ten Princess	6 s.
War And Peace	6 s.
The Living Thoughts Of Voltaire	6 s.
The Living Thoughts Of Karl Marks	6 s.
The Living Thoughts Of Confucius	6 s.
Somdeva's Katha Sarit sagara	6 s.
Tales From Kalidasa	6 s.
The Whirlwind	6 s.
The Voice Of God And Other Stories	6 s.
Kadambari	6 s.
Keeping Fit	6 s.
The Miracle Of Milk	6 s.
Siddhartha, Man Of Peace	6 s.
Goutama, The Buddha	6 s.
Nectar In Sieve	6 s.
Somadeva's Vetala Panchavinsati	6 s.

(Prices Including Postage)

Obtainable From:

**INDIAN OPINION,
P. Bag, Durban.**

Newly Arrived 'Jaico' Books

Panch Tantra	6 s.
He Who Rides A Tiger	6 s.
The Vision Of India	6 s.
Droll Stories	6 s.
Among The Great	6 s.
Light Of Asia	6 s.
The National Culture Of India	6 s.
Illustrated Technical Dictionary	12 s.
The Wisdom Of India	12 s.
The Wisdom Of China	12 s.
Godan	9 s.
Jataka Tales	9 s.
Prophets And Saints	9 s.
Make The Most Of Yourself	9 s.
A Digit of Moon and The Draught of the Blue	6 s.
The Substance Of A Dream	6 s.
The Art Of Living	6 s.
Tears And Laughter	6 s.
Creatures Of Destiny	6 s.
Rubaiyat Of Omar Khayyam	6 s.
The Song Celestial	6 s.

(Prices Including Postage)

Obtainable from:

*'Indian Opinion' P. Bag.,
Durban, Natal.*

MISS TEHMI SORABJEE RUSTOMJEE

has pleasure in announcing that she has been appointed as
Agent for:—

**NATIONAL MUTUAL LIFE ASSOCIATION OF
AUSTRALASIA LTD.**

(INCORPORATED IN VICTORIA, AUSTRALIA,)

ESTABLISHED 1869

**A LIFE POLICY WITH THE NATIONAL MUTUAL
ENSURES ABSOLUTE SECURITY WITH GOOD BONUSES**

Please write or inquire for further particulars:

106 Mansfield Road, DURBAN.

P.O. Box 476.

Telephones: 47888.

Telegrams & Cable: "SORABTEM."

47453.

ઈન્ડિયન

ઓપિનિયન

મહાત્મા ગાંધીજીના હસ્તે સને ૧૯૦૩માં સ્થપાયું.
મૂલપૂર્વ તંત્રી સ્વ. મણીલાલ ગાંધી

*
-શરીર અને આત્માને સંપૂર્ણ
ફિયાશીલ બનાવવાની તેમજ તેમ
ને નિગૂઢિત કરી સાસન ઢેકળ
લાવવાની તાલીમ આપવી એનું
નામ ઈળવણી છે.
-એન રસ્કીન.

પુસ્તક ૫૬ મુ-અંક ૩૪

તા. ૫ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૫૮.

પુટક નકલ પે. ૪

કેપટાઉનમાં ગ્રુપ એરીયાઝ

ઓ ગરતના "સીવીલ રાઇ-
ટ્સમાં" કેપટાઉનના
ગ્રુપ એરીયાઝના બારામાં નીચે
પ્રમાણે લખવામાં આવ્યું છે :

(૧) આખો ટેબલ માર્કેટનનો
એરીયાથી એનકર બેચથી લઇને
બેકોવન સુધી અને પહાડી લત્તા
ટેમ્પ્લઝ કલુક, એરેનલક્રટ અને
ગાર્ડનો બધા ગોરાઓ માટે,
અપાઇ ગયા છે. આને અર્થ
એ થયો કે, ૧૯૫૬ની જુલાઇ
સુધીમાં, મોટા ભાગના કલરો
તથા મલાઇઓ એ આ જગ્યાઓ
માંથી નિકળી જવું જોઇશે.

(૨) સીગનલ હિલ ઉપરનો
શોટશ કલુકનો લત્તો મલાઇઓ
માટે રાખવામાં આવ્યો છે. આ
ને લીધે ખ્રિસ્તી કલરો તથા
થોડા હીંદીઓએ આ જગ્યામાંથી
નિકળી જવું જોઇશે. પણ આ
જગ્યા, બધા મલાઇઓ માટે
બચ નહીં થાય.

(૩) વુડસ્ટોક-સોલ્ટ રીવર પણ
ગોરા લત્તો ઠરાવવામાં આવ્યો
છે. આજ સુધી વુડ સ્ટોક માં
રહેલી કોમો વચ્ચે ઘણી ગૈત્રી
બરેલો સંબંધ હતો. પણ ગ્રુપ
એરીયાઝના કાયદાને અંગે આને
વાતાવરણ બદલાઇ ગયું છે.
ગોરાઓ બીજાની કમનસીબીને
કાયદો ઉઠાવી પૈસા બનાવવાનો
પ્રયત્ન કરે છે. ઘણા કલરો જે
આજ સુધી ગોરા તરીકે પસાર
થતા હતા, તે હવે એમજ
રહેવા ઈચ્છે છે, અને આને લીધે
પોતાના કલર સંગાઓ તથા
મિત્રોને સ્વિકારવા ઈચ્છતા નથી.
અને તેને લીધે, કલર લોકો,
બહુ જ નારાજ છે.

(૪) વિનકમીયર આજ સુધી
આફ્રિકનોનો ગરીબ લત્તો હતો,

જેની હાલત બહુજ ખરાબ હતી
આજે તેનો એક ભાગ કલરો
માટે કાઢવા માં આવ્યો છે.
હેવાલો મુજબ આ જગ્યા, અલ્પત
ગરીબાઇ, અને ગંદકી વાળી
જગ્યા છે.

(૫) ગુડવુડ અને પેરોનો લત્તો
૧૯૬૩ સુધીમાં ગોરા લત્તો થઇ
જવો જોઇએ. આ લત્તામાં આજે
૯ મોટી કલર સ્કુલો છે. લગ
ભગ ૧૦,૦૦૦ કલરોએ આ
જગ્યામાંથી નિકળી જવું પડશે.

(૬) કેવનલી, જે ઇન્ડીયન
લત્તા તરીકે ગણાયો છે, તેમાં
હવે સુધી કોઇપણ બત્તો વસ-
વાટ નથી, એટલે જ્યારે હીંદી
ઓએ આ લત્તામાં આવી પોતા
નું ગુજરાન ચલાવવું પડશે,
ત્યારે હીંદી વેપારીઓ પોતાનો
વેપાર ચલાવી જ નહીં શકે,
કારણ કે અહીં વેપાર કરવાના
સાધનો જ નથી.

(૭) રાયલેન્ડસ, પણ હીંદી
લત્તો ગણાયો છે. આજે અહીં
કલરો તથા આફ્રિકનો વસે છે,
અહીં પણ હીંદ વેપારીઓ માટે
સગવડ નથી.

(૮) લાન્ગા, જેમાં આજે લગ
ભગ ૨૦,૦૦૦ આફ્રિકનો વસે
છે, તે કલર એરીયા તરીકે
ઠરાવવામાં આવ્યો છે. હવે
આફ્રિકનોને આ લત્તામાં નવા
ઘરો બાંધવાની છુટ નથી.

(૯) નાયન્ગા, જ્યાં આફ્રી-
કનોને હાલ નવા ઘરો બાંધવાની
છુટ છે, એ શહેરથી લગભગ
૧૭ માઇલ દુર છે. આ જગ્યા,
ઉનાળામાં બહુજ ધુળવાળી હોય
છે, અને શીયાળામાં ભેજવાળી.
અહીંથી કેપટાઉન જવાનો મહિ-
નાનો ખર્ચ પા. ૨-૧૨-૦ છે.

(૧૦) કેપટાઉન ના દક્ષિણ
ભાગનો હવે કાંઈ ઉલ્લેખ કરવા
માં નથી આવ્યો. પણ બધા
બીન-ગોરાઓ લયમાં રહે છે.
આજે કલર કોમમાંના ઘણા ખરા
માંડમાં કરીને પોતાનું પુરૂં પાડે
છે, ત્યાં આજે હવે એમને
એટલે દુરથી આવવા જવાની
સગવડનો ખર્ચ માથે પડ્યો છે.
ઘણા હીંદીઓ આજે નાનો વેપાર
ખાસ કરીને કલર કોમમાં
ચલાવી રહ્યા છે, જે એમને,

સાધ્રા બે અવાજોથી બોલે છે

કુ અને ટ્રાન્સવાલની સાધ્રા
ના બે જુદા નીવેદનો
ઉપરથી એ બંહેર થાય છે કે,
સાધ્રાની અંદર પણ તડ છે.
સાધ્રાની એક વ્યકતી તરફથી
એમ જણાવવામાં આવ્યું છે કે,
સાધ્રાની અંદર જે મતભેદ છે
તે નેશનલ પાર્ટીના ઉત્તર અને
દક્ષિણ વિભાગમાં જેવા મતભેદ
છે, તેવા છે. વધુમાં એમ પણ
જણાવવામાં આવ્યું છે કે કેપની
સાધ્રા જરા વધુ પહોળા વિચાર
ધરાવે છે જ્યારે ટ્રાન્સવાલની
સાધ્રાની જરા સંકુચિત ગણાય.
આજે સાધ્રાની મુખ્ય શાખા,
સ્ટેલનબોશમાં છે, અને અહીંથી
જ, પ્રોફેસર એન. જે. જે.
ઓલીવીયરે યુનીવર્સીટીમાં ઇલાય
દાખણનો વિરોધ દર્શાવ્યો હતો.
તે જતાં યુનીવર્સીટી ઇલાયદા-
ખણનું બીલ ટ્રાન્સવાલ કમીટી
તરફથી આવકારવા માં આવ્યું
હતું. આને આવકારતાં નિવેદન
ટ્રાન્સવાલની એકશન કમીટીના

પણ પોતાની જગ્યા બદલવી
પડશે, તો એમના બાવીમાં
એમના વેપારનો અંતજ દેખાય
છે.

આ બધું જોતાં આપણે મી.
એલન પેટનના વાંકયો, યાદ કરી
શકીએ છીએ કે, "નસીબે આજે
આપણે બધાને એવી પરિસ્થિતિ
માં નાંખ્યાં છે, જ્યારે આપણે
આપણા રંગનો સવાલ ઉકેલવો
જ પડશે અને લેહભાવ ભુલીને,
એક નવો સમાજ સ્થાપવો જોઇશે,
જ્યાં દરેક સ્ત્રી પુરૂં અને બાળક
સ્વતંત્રતાથી, પોતાના જીવનનું
બાવી ધડી શકશે."

એકટીંગ ચેરમેન પ્રોફેસર ઇ.
એફ. પોટગીટર અને સેક્રેટરી
મી. ડબલ્યુ. ઇ. બારકર તરફથી
આવકારવામાં આવ્યું હતું.

આનો વિરોધ સ્ટેલનબોશ
તરફથી કરવામાં આવ્યો હતો.
તેઓનું કહેવું છે કે, આવા
નિવેદન, આવે વખતે સ્વિકારવા
માં નહીં આવી શકાય. અને
એ નિવેદનોમાં બંહેર કરેલાં
મત એ સાધ્રાની એકએકયુટીવ
કમીટીના મત ન ગણી શકાય.

અમેરીકાના પ્રમુખ અબ્રાહમ
લિન્કન ગુલામીની પ્રથાને નાબુદ
કરવા તનતોડ પ્રયત્ન કરતા હતા.
તેમાં કેપ્ટન એન બ્રાઉન પણ
સહકાર આપતા. તેમણે એક
મંડળ સ્થાપી લોકોને તેનો ઉવેશ
સમજાવતાં કહ્યું: અમારા મંડળ
માં કોલેરા, પ્લેગ કે ક્ષયના દર્દી
ઓને દાખલ કરીશું, પણ આ-
સ્તિત્વહીન માણસોને કદી સ્થાન
મળશે નહીં.

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૫ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૫૮.

ફરવુઅર્ડ—નવા વડા પ્રધાન

આજે, ફરવુઅર્ડને વડા પ્રધાન તરીકે ચુંટવામાં આવ્યા એના ઉપરથી જણાય છે કે, આફ્રિકાનરો પોતાનું શાહી રાજ્ય, સ્થાપવા માટે પુરતો પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે. આજે ફરવુઅર્ડ ના આવવાથી, આ ધ્યેય ને મેળવવાની અગવળ વધુ ભેરશોરથી થશે.

એ વસ્તુ સત્ય છે કે, એમની ચુંટણી દક્ષિણ આફ્રિકા માટે, એક મોટી આફ્રિકા છે. આફ્રિકાનરોએ રંગીન માણસ માટે કોઈ પણ ભતની ભાવના બતાવી નથી. અને આજે ફરવુઅર્ડની નેતાગીરીથી, આપણી ઉપર વધુ સંકટનો સમય આવશે.

આ પરીસ્થિતિ ચિન્તાજનક તો છે જ, પણ તે છતાં આપણે બચલીત થવાની જરૂર નથી. નેશનાલીસ્ટોને આપણી ઉપર જે કાંઈ કરવું હતું એ બધું તેમને આજ સુધી કરી લીધું છે. હવે એમને એટલું જ કરવાનું રહ્યું છે કે, તેઓ આ દેશમાં હમેશા ઉપરી તરીકે રહે, એની ખાતી કરવી. ફરવુઅર્ડના આવવાથી આ દેશમાં પ્રસરી રહેલો અધકાર વધુ બયાનક બનશે.

દ્વાપદમની જેમ ફરવુઅર્ડ પણ એકજ મત ધરાવનારો માણસ છે. એના મનમાં પાછળ હઠવાની નાની સરખી ભાવના પણ નથી એ આ દેશને, રીપબ્લીક બનાવવા માટે પોતાનો પુરે-પુરો પ્રયત્ન કરશે. અને આમ કરવામાં બીન-નેશનાલીસ્ટોનું શું થશે એની ફિકર એને નથી. આજે એનું કામ સરળ નથી, કારણ કે દરેક બાબુથી ઇલાયદાપણા સામે ઘણા વિરોધ થઈ રહ્યો છે, પણ ફરવુઅર્ડ આનાથી ડરે એમ નથી. એ તો બધી ભતના વિરોધને જ ગણકારી આગળ વધશે, બલે પછી એમાં દક્ષિણ આફ્રિકાનો નાશ થઈ જાય.

આ પરીસ્થિતિથી આપણા મનમાં ચિન્તા અને નિરાશા છવાય એ સ્વાભાવિક છે, પણ આ અધકારમાં પણ એક કારણ છે, અને એકે આજ સુધી અનિશ્ચિત વાતાવરણ જે પ્રસરી રહ્યું હતું તે હવે સ્પષ્ટ થશે. નેશનાલીસ્ટ સરકારનું ખરો હેતું આપણે સ્પષ્ટ થશે, અને તેથી આપણે પણ આપણો માર્ગ વધુ સ્પષ્ટતાથી બેઈ શકીશું.

નિરાશા સ્વાભાવિક હોવા છતાં, એક રીતે ફરવુઅર્ડની ચુંટણી કદાચ આશીર્વાદ રૂપ નિવડશે. કદાચ, દક્ષિણ આફ્રિકાનો સવાલ એની ટોચે આવી જશે તો એનો નિકાલ વધુ જલદી થઈ શકે.

દક્ષિણ આફ્રિકામાં ગોરાઓની વિરૂદ્ધની ભાવના વધી રહી છે

આ મફેનટીનમાં, અર્થમાં લોકોને ખ્રિસ્તી ધર્મમાં આણુવા બોલતાં પ્રોફેસર જી. પી. એ. ગર્ડીનરે કહ્યું હતું કે, આજે દક્ષિણ આફ્રિકામાં ખ્રિસ્તી ઓ તથા ગોરાઓ વિરૂદ્ધની ભાવના બહુ જ જણાય છે. પ્રોફેસર ગર્ડીનરેનું કહેવું છે કે, આજે નાસ્તીકો અથવા બીજા ધર્મના લોકોને ખ્રિસ્તી ધર્મમાં આણુવા માટે ઘણી અનિષ્ટાઓ બહાર થાય છે. આ ભાવના અર્થની અંદરના લોકોમાં જ વધારે છે. વધુમાં એમનું કહેવું હતું કે, જે કોઈ વ્યક્તિ ખ્રિસ્તી ધર્મમાં ઉત્તર થયેલો છે તે મિશનરીનું કામ કયા વગર રહી શકતો

નથી. એ સ્વાભાવિક રીતે, બધે ખ્રિસ્તી ધર્મને ફેલાવવાનો પ્રયત્ન કરે છે. પણ ઘરોમાં અને અંગત રીતે જ્યાં મીશનરીઓ પહોંચી શકતા નથી ત્યાં આપણે ખ્રિસ્તી ધર્મને ફેલાવવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

પ્રોફેસર ગર્ડીનરે કહ્યું કે સર કારે કહ્યું છે કે વિસ વરસની અંદર બધા આફ્રિકનો વાંચતા શિખી જશે. પણ તેઓ શું

વાંચશે? એમને જાણે હવે રીફોર્મ યુઓને અરજી કરી કે પોતાના લેહવાવ લુલી નાસ્તીકોને ખ્રિસ્તી ધર્મમાં આણુવા માટે, બધાએ સાથે થઈને મહેનત કરવી, જોઈએ. આજે આફ્રિકનો માં બગૂતી થઈ રહી છે, તેઓ પોતાના નેતાઓ છૂંદે છે, એટલા માટે એમની યુઓમાં એમના પોતાના નેતાઓ હોવા જોઈએ. એ નેતાઓને તઈયાર કરવાનું કામ ખ્રિસ્તીઓનું છે.

સાઉથ વેસ્ટ આફ્રિકાના સવાલ ઉપર “ટાઇમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા”

સાઉથ વેસ્ટ આફ્રિકાના સવાલ ઉપર યુનાઇટેડ નેશનસની યુઝ મોશીસજ કમીટીએ સુચવ્યું છે કે, સાઉથ વેસ્ટ આફ્રિકાના સવાલનો પાર્ટીશન દ્વારા નિકલ કરવો જોઈએ. આની ટીકા કરતાં મુંબઇનું સ્વતંત્ર છાતું ‘ટાઇમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા’ પોતાના અગ્રણીમાં લખે છે કે, “સાઉથ વેસ્ટ આફ્રિકાનો સવાલ એવો નથી કે યુનાઇટેડ નેશનસ અને યુનોને બીજા સભ્ય પોતાની વચ્ચે એ આખત ઉપર ઠાઈ પણ ભત નો-નિર્ણય કરે. એ દક્ષિણ આફ્રિકા યુનેને ગણકારવાને તઈયાર ન હોય તો સાઉથ વેસ્ટ આફ્રિકાનો સવાલ ત્યાંના રહેવાસીઓની બહુમતીની ઇચ્છા થી ઉકેલવામાં આવવો જોઈએ.

કોષ્ટક એવી આશા તો રાખી જ ન હતી કે, દક્ષિણ આફ્રિકા આ ખારામાં યુનેને ગણકારશે પણ સાથે સાથે કોષ્ટક એવી પણ આશા ન હતી રાખી કે દક્ષિણ આફ્રિકા એવી

સુચના મુકશે જે નૈતિક રીતે અથવા કાયદેસર રીતે બ્યાબ્બી ન ગણાય. વધુ નવાઈની વાત એ છે કે બામલા ની સુચના એ કમીટીએ સ્વિકારી છે, જેના બે મુખ્ય સભ્યો, ઘોટન અને અમેરીકા છે.”

વધુમાં “ટાઇમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા” લખે છે કે આ બે દેશો દક્ષિણ આફ્રીકાને પોતાના લાભથી રાજી રાખવા ઇચ્છતા હશે. પણ જો મી. ડબલ અથવા મી. મેકમીલન એવી આશા રાખીને મેકા હોય કે, કોઈ પણ એશીયન અથવા આફ્રિકન દેશ આ સુચનાને આવકારશે તો એમની મહાન શુભ થાય છે. આ બામલાની સુચનાથી ફક્ત એટલું જ નહીં થાય કે યુનીયન ને સાઉથ વેસ્ટ આફ્રિકાને એક મોટા બામ મળી જશે પણ સાથે સાથે યુનો ની હકુમતવી છેડેચોડના મજબૂતીમાંથી પણ દક્ષિણ આફ્રિકા છૂટી જશે.

નવી દિલ્હીમાં વર્લ્ડ યુથ એસેમ્બલી

નવી દિલ્હીમાં જે યુથ એસેમ્બલી મેટામાં મોટો વેપાર છે. બરાબ હતી એમાં આફ્રિકન પ્રતિ નિધિઓએ આગળ પડતો બામ જનવ્યો હતો. ટાંગાનીકાના મી. કાવાવાએ જણાવ્યું હતું છે કે, આજે ટાંગાનીકામાં સ્વતંત્રતા તરફ વધુ પ્રગતી થાય છે. તે છતાં ત્યાં હજી આફ્રિકનો ઉપર વધુ પ્રતિબંધ છે. તેથી આજે ટાંગાનીકામાં શિક્ષીત આફ્રીકનોના બે ટકા છે. તેથી બહુ-તરની સગવડ બહુ જ જોઈ અથવા પાસેમાં પાસેની યુનીવર્સિટી કંપાલામાં છે, જે દારેસલામથી ૧૦૦૦ માઈલ દુર છે. ટાંગાનીકામાં સારામાં સારી હિરાની ખાણ છે. અને અહીં કાષ્ટક ને, જીવનના જેવી વસ્તુ છે, જેને

મી. કુઆનડા એમી નોથ’ રોડીયાના ના આફ્રિકન નેશનલ કોંગ્રેસના સેક્રેટરી છે, એમને જણાવ્યું કે આજે રોડી-શીયામાં ઇલાયદાપણું બહુ જ અખતાઈ થી લાગુ પાડવામાં આવી રહ્યું છે. ડો. જનસો એમી દેન્ય સેનેટમાં પ્રતિનિધિ છે, એમને પોતા ના ભાવણ દરમિયાન જણાવ્યું હતું કે, આફ્રિકામાં એટલી જીવદી ભાષાના લોકો વસે છે કે એક સેળબેળ વાળી સંસ્કૃતી જ આ મહા ખંડમાં ટકી શકશે. આફ્રિકાના લોકોએ પોતાની મેળે જ પોતાની આઝાદી મેળવવી જોઈશે, આ ધ્યેયમાં વર્લ્ડ એસેમ્બલી, એક યુથ પોતાની મદદ આપી શકશે.

ગ્રૂપ એરીયાઝ ઉપર ડો. નાઈકરનું નિવેદન

ડો. જી. એમ. નાઈકર જેઓ, ઠાલ પ્રિટોરીયા ખાતે, ડ્રીઝન ટ્રાયલ માં હાજરી આપી રહ્યા છે, એમને ડરબનની સીટી કાઉન્સિલ સામે ગ્રૂપ એરીયાઝના ને પ્લેન લગાડ રહ્યા છે, એની ઉપર પોતાના મત દર્શાવતા એક નિવેદન રજૂ કર્યું છે. તે નીચે પ્રમાણે છે:

અમે, નાણીએ છીએ કે ડરબનની સીટી કાઉન્સિલ અને એટલા આપથી, ગ્રૂપ એરીયાઝનું પ્લેન ફરી લઈ રહ્યા છે, તે છતાં અમારું માનવું છે કે, અમે તેના પ્લેન હોય પણ જોતે, એક કોમને પોતાની વસેલી જગ્યામાંથી ઉમેડી નાંખવાની વાત કરે એ અમારા થી રિવકારી યથાય નહીં. હીંદી લોકો ગ્રૂપ એરીયાઝને કામદો ધ્વજતા નથી. જીનની રૂફી તારીખે, ૨૦,૦૦૦ માણસોની વિરોધ સભાએ એ એવી માંગણી કરી હતી કે ગ્રૂપ એરીયાઝને

કામદો રદ કરવામાં આવવો જોઈએ. આપણે બધાએ ફરી મળીને, ડરબનની સીટી કાઉન્સિલને અર્જ કરવી કે તેઓ સરકારને અરજ કરે કે ડરબન માટે ને ગ્રૂપ એરીયાઝનું નહોરનામું બહાર પાડવું છે, તે રદ કરી નાંખે.

આપણે ઘેરે ઘેરે જઈને લોકોને સરકારને અરજ કરવા માટે, વિનંતી કરવી જોઈએ, જેથી સરકાર એ જોઈ શકે, એમના નહોરનામા સામે આખા ડરબનનો સંપુર્ણ રીતે વિરોધ છે. આપણે એ સ્પષ્ટ કરવાની જરૂર છે કે, સમગ્ર હીંદી કેમ ડરબનના ગ્રૂપ એરીયાઝનો વિરોધ કરે છે. અને જે જગ્યાઓમાં તેઓ વસેલી વર્યા છે, એમાંથી તેઓ નિકળવા માટે તકવાર નથી. અને આપણી જમીન, આપણા વેપાર અને આપણા મરજદ, મંદીરોને પણ આપણે ઠહાવવા નહીં દષ્ટએ.

ભીખારી ડા. ૧૩ લાખનો વારસો સુકી ગયો

સામન નામનો એક શમાનીયન ભીખારી અદલક કમાણી કરવા માટે બહુ બાણીતો બન્યો છે. જન્મથી જ તેને હાય, પત્ર ન હતા. પોતાની આ પંચતાને તેણે આવકનાં સાધનમાં ફેરવી નાખી. ૪૦ વર્ષની વય પહેલાં તે તેની પાસે ૧,૫૦,૦૦૦ રૂપિયાની મીલકત જમા થઈ હતી. ત્યારબાદ છેતરપોંડી કરવા બદલ તેના ઉપર ડેસ થયો અને તેને ૭ વર્ષની જેલ મળી, પણ જેલવાસ દરમિયાન પણ તેણે મુખ્ય કાર્ય અન્ય જેલવાસીઓ પાસેથી તેમની મીલકત વસ્તુઓની ભીખ માંગવાનું અને ભીખના નવા નવા

બુલ સુધાર
તા. ૨૬-૮-૫૮ 'ઇ. ઓ.'ના પાના ૩૩૨ ઉપર મથાળેની નોંધમાં "સ્ટેજ પર રજૂ કર્યો હતો" છપાયું છે ત્યાં "સમય ના અભાવે રજૂ કર્યો ન હતો" એમ વાંચવું. —વ્યવસ્થાપક.

માર્ગો વીચારવાનું જ કાર્ય કર્યું. જેલ માંથી છુટ્યા બાદ ફરીથી તેણે ભીખ માંગવાનું શરૂ કર્યું. ભીખ માંગવાની તેની પદ્ધતી એવી હતી કે રસ્તે પસાર થતા રાહદારીઓને એમ જ લાગે કે તેના હાયપગ લગાડ દરમિયાન કપાઈ ગયા છે એટલે જ્યારે તે ભીખ માગતો ત્યારે તેના ઉપર નાના મોટા સીકકા ઓતો વરસાદ પડતો. ઉવેટ જ્યારે તે મરી ગયો ત્યારે જ્યારે તે પોતાની પાછળ આશરે ૧૩ લાખ રૂપિયા જેટલી મીલકત સુકી ગયો હતો પણ તેને કોઈ સચું વઢાણું નહોતું જેથી તેની મીલકત રાખવી માલીકોની યજ્ઞ હતી.

હુઆન્શીયા હિંદી શાળા

આન્શીયા હિંદી શાળામાં તા. ૧૬-૮-૫૮ ને દિને વાર્ષિક શારીરિક દિનનો કાર્યક્રમ યોજાયો હતો. મુખ્ય શિક્ષકે ઉપરિચત મહેમાનોને આવકાર્યા હતા. ત્યારબાદ હુઆન્શીયા રોન એન્ટે લોપ ડો પ ર મા ધ ન ના મેનેજર ચિ. કેનીએ કાર્યક્રમની ઉદ્ઘાટન વિધિ કરી હતી. તે પછી વિદ્યાર્થી અને વિદ્યાર્થીનીઓએ સરખસ આકારમાં કુચ કરી ટાઉનના મેયર ચિ. રોજનને સલામી આપી હતી. એ પછી બાળ ક્રમ સમુદ્ધમાં લેક્ચર અને ડરબેસ ના દાવા કરી બતાવ્યા હતા જે યુરોપીયન ગ્રેજુકો માટે નવીન તેમજ રસદાયક હતા.

આ વર્ષે શ્રી નિજામાઇ ડી. દેસાઇ તરફથી નિશાળને આશરે ત્રીસેક પાઉંડ વું શિલ્ડ બેટ મળ્યું હતું. તે માટે બાળકો વચ્ચે બધી જ હરીફાઈઓ યોજાઈ હતી. અને નિશાળના બધા જ વિદ્યાર્થીઓને અનુક્રમે રોશિન અને શુલશુલ હાઉસોમાં વહેંચી નાંખવામાં આવ્યા હતા. જે હાઉસો વચ્ચે શિલ્ડ માટે હરીફાઈઓ હોવાથી તેમજ દરેક હાઉસમાં વધારે પોષ્ટન્ટ મેળવનાર ત્રણ હરીફોને ઇનામો મળનાર હોવાથી અને વળી તેમાંથી સૌથી વધારે પોષ્ટન્ટ મેળવનારને ચેમ્પિયન ઇનામ મળનાર હોવાથી બધી જ રમતોમાં ખુબ રસ, રસાકસી અને ઉત્સાહ જણાયો હતો. વળી ઇનામો મેને મળશે એ વિશે કુતુહલતા ડેક સુધી ટકી રહી હતી. ઉવેટ રોશિન હાઉસ શિલ્ડના વિજેતા તરીકે નહોર થયું હતું.

ટાઉનના ડિસ્ટ્રીક્ટ કમીશનર
ચિ. ટૂડવેલે વિજેતા હાઉસ રોશિન ના નાવોર-મ હેન્ડ આ ઇ ઇગનલાલ સોલકી તેમજ પુષ્પાબેન જીવણજી પટેલને શિલ્ડ એનાયત કર્યું હતું અને બુલશુલ હાઉસના બાળકોને બીજે વરસે કુલ મેળવી શિલ્ડ છતવા ઇતોજ્યા હતા.

નીચે મુજબના બાળકોને ઇનામો આપામાં હતાં, ચેમ્પિયન ઇનામ મેળવનાર. વસંત પ્રુશાલભાઈ પટેલ, રોશિન હાઉસ : ઇનામ મેળવનારાઓ. (૧) પ્રકાશ રમણભાઈ પટેલ, (૨) ઉષાબેન કલ્યાણજી સોલકી. બુલશુલ હાઉસ : ઇનામ મેળવનારાઓ. (૧) વસંત પ્રુશાલભાઈ પટેલ, (૨) કલાવતી નારણજી પટેલ (૩) વિભાવબેન અલ્પભાઈ વશી. મુખ્ય શિક્ષકે સૌના સહકાર બદલ આભાર વ્યક્ત કર્યો હતો અને નિશાળને શિલ્ડ બેટ આપનાર શ્રી. નિજામાઇ ડી. દેસાઇનો ખાસ આભાર માન્યો હતો.

બુકકીર્ષિન, ઇનકમ ટેક્સ રીટર્નસ, લાઇસેન્સીંગ, રેવન્યુ કલેક્ટરન્સ અને ઇનસ્પેક્ટરન્સ માટે મજા : આર. વીકુલ ૧૨ આર્કલી આર્કેડ, ૩૮ માર્કેટ સ્ટ્રીટ, કોરનર ડાયગોનલ અને માર્કેટ સ્ટ્રીટ, બેદાનીસબર્ગ, ફોન ૩૩-૧૬૫૪.

એનોને વાંચવા માટે

ડરબનની ગુજરાતી મહિલા મંડળે પોતાના "શૈષ્ય મહોત્સવ" પ્રસંગે સવાસો પાનાનો ફળદાર અને સચિત્ર એક બહાર પાડ્યો હતો. જેમાં રસીક વાર્તાઓ અને વિવિધ લેખોનો સુંદર સંગ્રહ છે. તે આ ઓદીસમાંથી શ્રી. ૨-૬માં મેળવી શકાશે.

'Indian Opinion', P. Bag, Durban.

વિવિધ વર્તમાન

મી. ટેઓ હિશીંગની ફેર-મોસાના લોકોને શાંત રહેવાની અરજ

ટ્રેસીટ-વેંગ કાઇ શકે ના મુખ્ય સલાહકાર મી. ટેઓ હિશીંગએ, રાજ નૈતિક કેળવણીના એક વર્ગ સામે બોલતાં જણાવ્યું હતું કે, યુદ્ધના મજા કરાવેલા વાગતાં છતાં, ફેરમોસાના લોકોએ, શાંતિ અને ધીરજથી કામ લેવું જોઈએ. એમનું કહેવું હતું કે જે યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ ખુલી રીતે એ વસ્તુ નહોર કરે કે તેઓ નેશનાલીસ્ટ ટાપુઓને બચાવ કરવાની મદદ આપશે, તેા કોમ્યુનિસ્ટો, યુદ્ધની તકવારી કરવા માં અચકારો નહીં.

મીડલ ઇસ્ટના બનાવો ઉપરથી દેખાય છે કે, રશીયાએ, રાજનૈતિક રીતે પોતાના વિચારો ફેલાવવાને બદલે, આને બળબરથી કામ શરૂ કર્યું છે.

ફ્રાન્સની હિંદને પોંડીચેરી આપવાની ખાતરી

વડા પ્રધાન શ્રી નહેરુએ નહોર કર્યું હતું કે જનરલ ડી. ગોલની સરકારે હિંદને ખાતરી આપી છે કે તેઓ પોંડી ચેરી હિંદને આપશે. પણ આ વસ્તુ જમાં સુધી, ફ્રાન્સની જનરલ એસેમ્બલી નહીં મળે ત્યાં સુધી અમલમાં નહીં મુકાય. જનરલ એસેમ્બલી લખમગ ચાર મહિનાની અંદર મળશે. ચાર વરસ પહેલાં, ફ્રેન્ચ અને હિંદની સરકારો વચ્ચે સમજૂતી થયા મુજબ, પોંડીચેરી, જે હિંદના પૂર્વ કિનારા

ઉપર એક નાનું ફ્રેન્ચ રાજ્ય છે, એ હિંદને આપવામાં આવશે.

બ્રીટન અને યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ ખાતે શ્રી મોરારજી દેસાઈ

હિંદના નાણા ખાતાના મંત્રી શ્રી મોરારજી દેસાઈ, બ્રીટન અને યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ ખાતે રવાના થઈ ગયા છે. તેઓ હિંદની બીજી પાંચ વરસની યોજના માટે પરદેશથી નાણાની મદદની સમવડ કરવા માટે ગયા છે. તેઓનું પરદેશ જવાને ખાસ દેવું, સપ્ટેમ્બરમાં મોન્ટ્રીલમાં મળનારી, કોમનવેલ્થ નાનાં મંત્રીઓની કોન્ફ્રન્સ માં સામેલ થવાનો છે. તે છતાં તેઓ તેમની પ્રસાકરી દરમિયાન લંડન, વોશિંગટન અને ન્યુયોર્કના સરકાર નેતાઓ, અને વેપારીઓ, સાથે હિંદનાં પરદેશી નાણા સંબંધી ચર્ચા કરવા માંગે છે એમ જણાવવામાં આવ્યું છે કે હિંદને બીજી પાંચ વર્ષો યોજના ના અંત સુધીમાં લખમગ પાઉંડ ૪૨૦,૦૦૦,૦૦૦ની જરૂર પડશે.

ધાનામાંથી દેશ નીકાલ

અચલિના એક કોષ્ટોના વેપારીની ધાનાની સરકારે દેશ નીકાલની સજા કરી છે. એકતવું નામ એમા મોશી છે. અને એની સામે આરોપ મુકતાં એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે, તે એક પરદેશી હોવા છતા તેણે અંગત રાજકારણમાં દખલગીરી કરી હતી. એને ફ્રેન્ચ અપર વોલ્ટાની સરહદ સુધી લઈ જવામાં આવ્યો હતો.

ભગવાન શ્રીકૃષ્ણચંદ્ર

(ઉચિત્પાઠકર ભેષાકર, જોહાનીસબર્ગ)

વેદ અને ઉપનિષદમાં બ્રહ્મ અથવા પરમાત્માના જે સ્વરૂપનું વર્ણન થયેલું છે ઋષિમુનિઓ જે સ્વરૂપનું ચિંતન કરતા હતા તે સ્વરૂપ પૂર્ણ વિકસિત રૂપે ત્રેતાયુગમાં મર્ધાદા પુરૂષોત્તમ રામરૂપે પ્રગટ થયું. તેમાં એ પૂર્ણ પુરૂષોત્તમ સ્વરૂપની આખી હોય તેમ તેજ સ્વરૂપ પાછું કાપરયુગમાં ભગવાન શ્રીકૃષ્ણચંદ્રરૂપે પ્રગટયું.

ત્રાવણ વદ આદ્યમની કાળી મેઘબી અંધારી રાત, કાશાગરનો અંધકાર ભયો ખુલો. જનતાના જીવનમાં પણ અંધકાર. ક્યાંય ઉભસતું નામ નહિ મળે. જેવી સમયે દેવકીજીની કુખે ચેતન પાથરતો, પુશતુમા ભયો, હસતો, આશાનો દીપ સળગાવતો ચહેરો વસુદેવ-દેવકીજીએ જોયો. ગોકુળ માં હિરન્યાર બાળ લીલા કરનાર જુદીજોતીના નાશ કરનાર, કંસ જરા સંધ, શિશુપાળ વગેરેનો નાશ કરનાર અને પૃથ્વી ઉપર શાંતિનું, ધર્મનું, સત્યનું સામ્રાજ્ય સ્થાપનારને હજારો વર્ષ થઈ મથા છતાં તે ચહેરો હજી આપણી આંખ આમળયી ખસતો નથી એવો એ ચહેરો તે ભગવાન શ્રીકૃષ્ણચંદ્ર.

આપણાં શાસ્ત્રો કહે છે કે માણસ પ્રથમ તો જળચરમાંથી વિકાસ પામતો સ્થળચર થયું થયો. તેમાંથી તેજી માનવનું રૂપ કારણ થયું. ગર્ભને બહે એમ કહેતો હોય કે આપણા પુર્વ જો વાદરા હતા. આપણે તો મત્સ્ય અવતાર પડેલા થયો, પછી કાચખાનું રૂપ ધારી પૃથ્વીને બચાવી એવું નિરૂપણ માનીએ છીએ. એટલે શેવાળમાંથી માછલું અને તેમાંથી કાચખો થયો અને પછી વરાહરૂપ પ્રગટ થયું. પછી અર્ધો માનવ અને અર્ધો વદ્યુ એવું વૃષિહ રૂપ પ્રગટ થયું.

માનવીનું આવું રૂપ પણ પ્રકૃતિને પૂર્ણ વિકસિત ન લાગ્યું એટલે પરશુ રામમાં કે.ધને અંધ વધારે ઉતરી આવ્યો. તેથી કોઈ શાંત મૂર્તીની જરૂર જણાઈ અને મર્ધાદા પુરૂષોત્તમનું સૌમ્ય અને સુંદર સ્વરૂપ કારણ કરી પ્રભુ રામરૂપે પ્રગટયા. તેમણે પોતાના આદર્શ જીવનદારા માનવી જીવનના અનેક વિકારોને દૂર કરવામાં મદદ કરી છતાં પ્રકૃતિને એમ લાગ્યું હોય કે આટલા ઉચા આદર્શોવાળા સૌમ્ય મૂર્તીની જરૂર નથી. હજી માનવીના યુગવાળા પુર્વ સ્વરૂપની જરૂર છે કે જેમા ગદ્ય એ હોય, તોદાન અને કનંબ હોય, કળા અને કારીમરી હોય, જી અને ગાન હોય, ભોમ ને વેરાગ્ય હોય. બધાને મેળવી પૂર્ણ પુરૂષોત્તમ

સ્વરૂપ કારણ કરે એવા તે ભગવાન શ્રીકૃષ્ણચંદ્ર બાળપણમાં શ્રીકૃષ્ણે નિર્દોષ તોદાનેા કરી માતાપિતાને દક્ષાબા અને આનંદ આપ્યો. કીશોરાવરયામાં ગામનાં બાળકો સાથે રમી મોહકતા મેળવી ઘેલા કર્યો. યુવાનીમાં પ્રવેશનાં જ દુષ્ટેનો નાશ કરવા માંડ્યો તે અપરાધી અને શિક્ષા કરી. બધાજ પ્રકારની કળા અને કારીમરી તેમણે શીખી લીધી. શિક્ષણ અને સર્વોદય પણ સાધી લીધો. હયકપટ અને જળનો પણ ઉપયોગ કરી શાંતિની સ્થાપના કરવા ઝડપ્યા. ગોકુળને પ્રેમમાં તરખોલ કરી ઘેલું બનાવી દીધું. ગોકુળ છોડ્યા પછી પાછા કદી ગોકુળ માં પગ પણ ન મૂક્યો. કેવો બબ્બ ત્યામ? મથુરાની ગાદી છતી તેના અસલ રાજા ઉચ્ચેનેને આપી, અને પોતે દારકના રક્ષક જ રહ્યા. પોતે નથી રાજાકીરી રીકારી કે રાજ્યનો વિચાર વધાર્યો. મથુરાથી દારકા આવીને વરયા પાછા મથુરા પણ ન ગયા કેવી અત્યાસકિત! જેવી અનાસકિત અને ત્યામ તો શ્રીકૃષ્ણજ રેળવી શકે!

ભગવાન શ્રીકૃષ્ણચંદ્રના જીવનના ત્રણ ભાગ પડે છે. એક તો ગોકુળ ના કૃષ્ણ, બીજા દારકાના કૃષ્ણ અને ત્રીજા અર્જુનના સખા, કુરુક્ષેત્રમાં અર્જુનનું સારથિપણું કરનાર અને નિપમ પ્રસંગે એને સત્યમાર્ગ સમજાવનાર-ઉપદેશ દેનાર કૃષ્ણ પરમાત્માની સાચી ભકિત ઋષિમુનિ ઝોના પગમાં નથી પણ ગોવાળોના પ્રેમમાં છે, વળી જે ભકિત પુરૂષોત્તમ નથી તે સ્ત્રીઓમાં છે. અનેક દેવોની ઉપાસનામાં સાચી ભકિત નથી પણ એક પ્રભુને શરણે જવામાં છે. એ શ્રીકૃષ્ણની ગોકુળ લીલાને મુખ્ય ઉપદેશ છે.

દારકામાં રાજ્ય સ્થાપી યાદવોની રાજસત્તા કવી રીતે વિરતારી, કેવી રીતે પોતાનો શુદ્ધસ્વાથમ ચલાવ્યો. જરાસંધ જેવા કુટિ રાજાઓને મારી અનેક રાજાઓને બંદીખાનેથી મુક્ત કર્યો વગેરે શ્રીકૃષ્ણના દારકાના રાજ્ય-જીવનમાંથી જેવા મળે છે.

ધર્મનિષ્ઠ પાંડવો સાથેના સમપણ અને રતેદના કારણે યુધિષ્ઠિરના પગમાં મહેમાનોના પગ ધોવાનું નક્કીતમયું કામ પોતે લીધું. કૌરવ પાંડવના યુદ્ધ પડેલાં, એ યુદ્ધ ન થાય તો સાહે એમ માની દુર્યોધનને સમજાવવ ગયા દુર્યોધને ન માન્યું એટલે યુદ્ધની તૈયારી થઈ. કૃષ્ણ અર્જુનના સારથિ બન્યા.

યુદ્ધમાં બ્યારે શ્રીકૃષ્ણે અર્જુનનો રથ સેનાની સામે લાવીને ઉભો રાખ્યો ત્યારે અર્જુનને સામા પક્ષમાં સર્મા સંબંધીઓ, વડીલો અને શુરુઓને જોઈ, તેમને મારવાના વિચારથી બારે આઘાત થયો. અર્જુનને કંપારી છુટી, હાથમાંથી ધનુષ્ય પડી ગયું તે હાથ જોડી શ્રીકૃષ્ણને પૂછવા લાગ્યો “ભગવન! આ સર્મા, રતેદીઓ અને વડીલો સામે શસ્ત્ર કેમ ઉપાડાય? ઉપાડું તો પાપ લાગે, આખા કુટુંબ નો નાશ થઈ જાય, લક્ષમાં પણ અમે જ છતીશું તેની થી ખતિરી? આ રિયતિમાં મારે શું કરવું? એની કંઈ સમજ પડતી નથી.” આ વખતે શ્રીકૃષ્ણે અર્જુનને એક વિશાળ ઉપદેશ આપ્યો, એ ઉપદેશમાં સર્વધર્મનો, ઉત્તમોત્તમ તત્ત્વજ્ઞાનનો સમાવેશ થઈ જાય છે એ ઉપદેશ “ભગવદ્ગીતા” નામથી પ્રસિદ્ધ છે. સર્વ ધર્મના આમાયો અને શુરુઓ એ ઉપદેશને- ભગવદ્ગીતાને-માન આપે છે. ભગવદ્ ગીતામાં કૃષ્ણે બીજા અનેક સિદ્ધાંતો સાથે એક સાદી પણ કીમતી વાત સમજાવી છે કે, યુદ્ધ સમયે અર્જુનને વેરાગ્ય આવ્યો, એવા અનેક કહણ પ્રસંગો આ સંસારમાં મળુષ્યને આવે છે. આ વખતે પોતાની હાર-જીત, સુખ-દુઃખ, શત્રુ-મિત્ર, લાભ-નુકસાન વગેરેના વિચારો ન કરતાં પોતાની લામણીને સમતામાં રાખી જે પોતાને ધર્મ-કરજ-હોય, જે પોતાનું કર્તવ્ય હોય, તેને પ્રભુને ખાતર, પ્રભુને શરણે રહી, પ્રભુ પ્રત્યે સમપુષ્ણ બાવથી કરવું. પ્રભુએ, જાકણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને કુર્મ પ્રમાણે જુદાં જુદાં કામો સોંપ્યા છે. જનસમાજને બધવહાર ચાલવા માટે એ બધાં કામ જરૂરનાં છે. પોતાને માટે જે ધર્મયુક્ત હોય, જે પોતાનું કર્તવ્ય હોય એવું કામ પણ કામ કરવાથી પાપ લાગતું નથી. માત્ર હૃદય પવિત્ર અને પ્રભુપરાયણ હોવું જોઈએ.”

કેવો મહાન અને ઉદાત્ત, ધારો અને સીધો ઉપદેશ છે? વીરુ અર્જુન ને યુદ્ધ ભૂમિ પર મળેલા વિવાદનું ઉપર મુખ્ય નિરાકરણ કરતા શ્રીકૃષ્ણ અરેબરે, મહાન યોગી અને મહાન અભ્યાસી તથા ઉડા તત્ત્વ ચીંતક માલમ પડે છે, છતાં જે કમચીમ અને અનાસકિતયોમ, જ્ઞાનયોમ અને વિશ્વરૂપ દર્શન શ્રીકૃષ્ણે વર્ણવ્યા છે, ગાયા છે તેવાં દુનિયાભરમાં હજી સુધી બીજા કોઈએ સમજાવ્યાં નથી કે વર્ણવ્યાં નથી.

મા દવ કુળના જીવાનો માં એજ સ્વચ્છંદતા પેસી ગઈ હતી કે જે કુળનો નાશ કરાવવાનું જ શ્રીકૃષ્ણને ઉચિત લાગ્યું. અથવા કુરુક્ષેત્રે એવું નિર્માણ કયું હોય.

શ્રીકૃષ્ણ જેવા ચીંતક અને પરમ યોગેશ્વરને ત્યાં પણ કુલમિત્રો અને સ્વચ્છંદી જીવાનો ક્યાંથી પાક્યા? જવાબ આપણી પાસે છે. મહાત્મા આંધી જેવા સંતપુરુષ, પરમભાગી અને સંબંધી પુરુષનો સહવાસ હોવા છતાં આજે ભારતવાસીઓ કેવાં બની ગયાં છે! આપણે ભારતવાસીઓ વર્ષો વર્ષ શ્રીકૃષ્ણ જ્યાંતી અને આંધી જ્યાંતીઓ ક્યાં નથી ઉજવતા? છતાં આપણાં વિચાર-વાણી અને કર્મો કેવાં છે, તેનાથી કોણ અજાણ છે? મહા-પુરુષોની જન્મ જ્યાંતીઓ આંધી છે, જાય છે. બાહ્ય દેખાવો કરીએ છીએ. વિદ્વાતબધો બાવણો કરીએ છીએ. પરંતુ વિચાર-વાણી અને કર્મોમાં એકતા લાવવા યત્નકેમિત પણ પ્રયત્ન થતો નથી એ અતિ અફસોસની વાત છે. મહાત્મા આંધીજીએ શ્રીકૃષ્ણચંદ્ર ની નવી આશ્વતિ છે. સમય, નામ, સ્થળ ભને ભિન્નભિન્ન હોય છતાં એ બંનેના જીવનકાર્યો અને ઉપદેશો તે એકજ સિદ્ધાંત ઉપર છે. એ સામર માંથી આપણે માત્ર એક બિંદુ લઈ આપણાં જીવનને કૃતાઈ કરીએ એજ જ-માણસી અને આંધી જ્યાંતીનો નમ સંદેશ છે.

માથે બાંધવાની રીબન અને વેણીઓ
 મખમલ, સાટીન, ટાફેટા સીદ્ધકની, રીબન અનેક રંગ, ડીઝાઇન અને સાઈઝમાં મળશે, લગ્ન મંડપ અને મોટર, શલુગારવા, આદે જરૂરયાબંધ રીબનો મળી શકશે.
 બન્નેમાં માટે મખમલ, અને-વેસમ તથા ફેદની ટોપીઓ કીફાયત બાવે બનાવી આપવામાં આવશે.
 અંબોડે બાંધવા મખમલ, વેસમ, કોટન વિગેરેનાં કુલોની રંગ રંગની વેણીઓ અને અનેક પ્રકારના ડ્રોયર્સ મળશે.
ઠેકાણું : માબરો હેટસ (મો.) લી.
 લેડીઝ એન્ડ ચીલ્ડરન્સ હેટ મેન્યુફેક્ચરર,
 ફોન : ૮૩૫-૭૯૯૨ પહેલે માળે,
 બોક્સ પરપ૦, માર્કર મેન્સન્સ
 ૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, — જોહાનીસબર્ગ.

‘કારમીર પિન્સેસ’

કાવતરાની રોમાંચક કથા

લેખક : શ્રી. અનંત શ્રીધર કર્ણિક

(ગતાંકથી ચાલુ)

અધિકાર આવે છે

સુખા ઝડપથી સરી જતી હતી અને અધારના ઘેરા ઝોળા અમારા ઉપર ઉતરતા જતા હતા. ક્ષિતિજ પર નાનાં નાનાં વાદળો જામ્યાં હતાં. તેમનો શુધ્ધાખી રંગ ઉડી જતો હતો અને એકલ અધિકારની ઘેરાયે તેઓ કારણ કરતાં હતા. ટાપુઓ પરની વનરાજી ઘેરા પડછાયા સમી હવે દેખાવા લાગી. દીક્ષિતના લાઈફ જોટ પરનો નાનો બદલ અને પશ્ચિમ ક્ષિતિજ તરફ મધસાગરમાં ઘસઘાટી તેલજીવાઓના અવશેષો એ બે જ પ્રકારો માત્ર દ્રિષ્ટિપાત્ર યતા હતા. સુર્યનાં કિરણો કેટલાં સહજથી લાગે છે તે તો આવા જ કોઈ સમયે અનુભવાય છે.

અધારનો ભય લાગે છે

ચારે બાજુ ધનગોર અંધારું હતું એટલે અમે જે ટાપુ પર પહોંચ્યા માનતા હતા એ બરાબર દેખાતો નહોતો તેથી થોડા દિશામાં આગળ વધવાનું પણ મુશ્કેલ બની ગયું. વળી આમ તો અમને દરિયામાં બીજા કોઈ ભય રાખવાનું કોઈ કારણ ન હતું, પણ આઠ અધિકારને લીધે અમને આપ્તા ને આપ્તા ગળી જાય એવા મધરાત્રીની બીક લાગતી હતી અને અમને એવો ડર લાગ્યા કરતો હતો કે જે તેઓ અમને ગળી જશે તો છુપતા રહેવા માટે કલાકો સુધી ચલાવેલી લડત પર પાણી ફરી વળશે અને શોડીક મોનીટરમાં અમે ખતમ થઈ જઈશું.

પાણીનું ભુધ્ લીધા વિના:

પાણીના પ્રવાહોને લીધે રિવાજકો પહોંચવામાં સારો એવો વિઠ્ઠલ થવા નો અને ધારો કરતાં વધારે સમય અમારે તરતાં રહેવું પડશે એ અમે જાણતા હતા એટલે કોઈ પહોંચી જઈએ ત્યાં સુધી તરવાની શક્તિ જળ વાઈ રહે એ રીતે અમારે તરવાની મતિ રાખવી એમ હતું. કોઈ પહોંચવાની વાત બાજુએ રાખીએ તોય સવાર પડે અને અદદ બીવી પહોંચે ત્યાં સુધી અમે છુપતા રહીએ એ રીતે અમારે તરવું એમ હતું. વળી પાણીનું એક છુંદ પણ લીધા વિના અમારે છેવટ સુધી ચકિત જાળવી રાખવાની હતી. આથી અમે તરવાની ઝડપ ઝાંખી કરી નાંખી.

બધું શેડી દીધું

સુખ આંચમી ગયા પછી જેમ જેમ અંધારું વધતું ગયું તેમ તેમ દીક્ષિતનાં લાઈફ જોટ પરનો પ્રકાશ વધુ ને વધુ પ્રકાશિત લાગતો ગયો. એ પ્રકાશ આજુબાજુના દશથી બાર કુટ જોટલા વિસ્તારમાં પાણીની સપાટી પર પથરાઈ ગયો હતો. દીક્ષિત સિવાય બીજા લોકોના લાઈફ જોટ પર, સતત ચાલુ રહેતા પ્રકાશને બદલે ટોચબેટરી હતી. ટાપુ પણ હવે બરાબર દેખાતો ન હતો. વળી પહેલે કપડે તરવામાં બારે તકલીફ પડતી હતી એટલે અમે પાંકનો અવાજ સાંભળી શકાય તેટલા નજીક આવ્યા પછી તેમની સલાહ અનુસાર અમારાં પાટલુન કાઢી નાખ્યાં. અમે એકબીજાને અવાજ સાંભળી શકીએ એટલે દુર હું અને પાંક તરતા હતા. અમારા પાટલુન માં પેસા, ચરમા, ચાનીએ વગેરે ચીજો હતી તે બધી પણ અમે પાટલુન સાથે ફેંકી દીધી. પાટલુન કાઢી નાખ્યાં પછી મને પાણી ખુબ ઠંડું લાગવા માંડ્યું એટલે પાટલુન તરત કાઢી નાખવાની ઉતાવળ કરવા બદલ મને પરતાવેા થવા લાગ્યો. પણ એ પરતાવેા થોડો સમય જ રહ્યો. થીરે પાણીની ઠંડક સાથે તરત વેવાઈ બધું અને પાટલુન કાઢી નાખ્યા પછી ઠંડી લાગવાને લીધે ઉભી થયેલી અગવડ દુર થઈ ગઈ. અમે જે સમુદ્રમાં હતા એ ત્રિપુરાજત પર આવેલો ડેવાથી તેનું ઉજ્જ્વલામાન સપ્રમાણ હતું એટલે અમને ઠીક ઠીક રાહત રહી. પણ જે ઉત્તર આકાંશ પરના કોઈ દરિયા માં અમારે તરવાનું હોત તો અમે દરીને હિમ જ થઈ ગયા હોત.

ધ્યેય દુર જ રહે છે

અમે સીધી લીટીમાં તરવાનું પસંદ કર્યું અને એ પ્રમાણે તરવાનું ચાલુ રાખ્યું એ ખુબ ઉપયોગી નીવડ્યું. નહિના ટાપુના છીછરા કિનારાએ આજુબાજુ પથરાયેલા અધિકારને લીધે બધું જાંખા દેખાતા હતા. લાઈફજોટ છાતી પર બાંધ્યાં હતાં એટલે અમારે ચતા સુતા સુતા પાછળથી દિશામાં તરવું પડતું હતું. આથી અમે જોટલું અંતર કર્યું એ નેવા માટે ડોક ૧૮૦ ડિગ્રીએ રહે એ રીતે થીરને વાળીને અમારે ટાપુ તરફ જોવું પડતું હતું. આ રીતે નેવાનું કાર્ય બધું કષ્ટદાયક હતું. ધારી દિશામાં આગળ વધવા માટે માર્ગદર્શક તરીકે સામે

કોઈ કાયમી ચીજ હોવી જોઈએ. ‘બી’ ટાપુએ પરની ટેકરીએ અમારા કાયમી માર્ગદર્શકનું કામ કરતી હતી. આ ટેકરીએને નજર સમક્ષ રાખીને દીક્ષિત અને હું તરતા હતા.

પ્રવાહની રાક્ષસી શક્તિ

કલાક અરધા કલાકના અંતરે દીક્ષિત જ્યારે મને પુછતા કે હવે આપણે જોટલું અંતર કાપવાનું બાકી છે. ત્યારે ડોક મરડીને નેવાની કષ્ટદાયક પ્રક્રિયામાંથી પસાર થઈને હું દર વખતે જવાબ આપતો કે માત્ર સો વાર જોટલું જ અંતર હવે આપણે કાપવાનું બાકી છે. મેં ત્રણ ચાર વાર આ પ્રમાણે જવાબ આપ્યો એટલે દીક્ષિતને મળક સમગ્રજ અંધ હું જાણતો હતો કે અમે એક ઇંચ જોટલા પણ ટાપુની નજીક પહોંચ્યા ન હતા. પણ જુરસો બરાબર ટકાવી રાખવાની જરૂર હતી, કારણ કે રાક્ષસી શક્તિ ધરાવતા પાણીના પ્રવાહો સામે ટકી રહેવાનો એ જ એકમાત્ર માર્ગ હતો.

તરતાં તરતાં સીધી લાઈનમાં આગળ વધવાનું કાર્ય મુશ્કેલ હતું. વળી દીક્ષિતના લાઈફ જોટ પરની ખતીને પ્રકાશ એટલો બધો હતો કે આંખો અંધા જતી. આથી ‘બી’ ટાપુએની આંખો આંખો દેખાતી ટેકરીએ સામે તાકીને નેવામાં આંખને ખુબ શ્રમ પડતો હતો. પ્રકાશથી મારી આંખોને બચાવવા માટે હું ડાબા હાથથી મારી આંખોને ઢંકી દેતો, પણ લાંબા સમય આમ કરી શકાતું ન હતું.

સાચા માર્ગે નથી !

એ ટેકરીએ બધું જાંખી દેખાતી હતી એટલે અમારે બીની સામે સતત નેવા કરવું પડતું હતું આથી અમને વધારે થાક લાગતો હતો. એટલે અમે થોડો સમય એ ટેકરીએ સામે નેવાનું પડવું મૂકીને અમારાં માથાં નીચાં ઢાળી દઈ આરામ કરી લેતા. પણ આ વખતે અમે હાથ અને પગ ખુબ નેરપુરક ચલાવતા હતા અને મંજિલે પહોંચવાની આશામાં આગળ વધતા હતા. પણ અમે આવી રીતે આરામ લેતા એવું પરિણામ એ આવતું કે અમે અમારા આણ માર્ગ પરથી સો ડિગ્રી જોટલા દુર ખસી જતો હતો. આથી મુજ માર્ગ પર પાછા આવવા માં પુષ્કળ શક્તિ અને સમય ખર્ચાતાં હતાં. પણ તરવાનું ચાલુ રહેવું એમ એ એકમાત્ર ધ્યેય અમે નજર સમક્ષ રાખ્યું હતું. વચ્ચે કોઈ કોઈ

વાર દીક્ષિત જ્યારે એમ બોલી ઉઠતા કે કર્ણિક, આપણે સાચા માર્ગે નથી, ત્યારે અમે તરવાનું બંધ રાખીને આજુ બાજુ જોઈ લઈ અમારો માર્ગ તપાસી લેતા.

કોઈ વિકલ્પ નથી

અને આ તપાસ દરમિયાન અમને જ્યારે ખબર પડતી કે અમે સાવ વિરૂદ્ધ દિશામાં જ આગળ વધી રહ્યા છીએ ત્યારે અમે હતાશ થઈ જતા. પણ એ હતાશ ખંખેરી નાખીને અમે અમારો માર્ગ ઠીક કરી લઈ આગળ વધતા. અમારે વારંવાર આમ કરવું પડતું હતું. પણ એ સિવાય બીજા કોઈ વિકલ્પ જ ન હતો એ મહાન નાહુનો ટાપુ બધું નજીક લાગતો હતો છતાં વારતવમાં તો દુર જ હતો.

ચારે બાજુ ધનધોર અંધારું હતું અને દીક્ષિતના લાઈફજોટ પરની ખતી જ પ્રકાશનું એકમાત્ર સાધન હતું.

એક નાનકડી ખતીએ પણ જોઈ જાઉં સરજ્યું હતું ! બપોલક અધિકાર માં તે અમારા માર્ગદર્શકનું કાર્ય કરી રહી હતી એટલે અમને બપોલક અધિકારનો ડર લાગતો ન હતો. આ નાની ખતીનાં કિરણો અમારે માટે આશાનાં કિરણો બની રહ્યાં. આશા અને પ્રકાશનાં કિરણો અમારાં પર પથરાયા હતાં એટલે અમે નિકટતાને અનુભવ કરી શકતા હતા.

દુનીયાને કહેવા છવડું ?

અમે જે કંટાળાભર્યા વાતાવરણનો નો અનુભવ કરી રહ્યા હતા તેને દુર કરવાનો એજ ઉપાય એ હતો કે અમારે એકબીજા સાથે વાતચીત કરવી. વળી અમે એ રિશ્તિમાં હતા કે અમે ટાપુ પર પહોંચીએ અમર અમને કોઈ બચાવી લે એ પહેલાં અમારે કલાકો સુધી આવા વાતાવરણમાં રહેવું પડે તેમ હતું. કદાચ અમારા નસીબ માં મોત લખ્યું હોય તો એ પ્રક્રિયા પણ ખુબ ધીમી અને ગ્વાનિબરી નીવડવાની હતી, કારણ કે અમારું મોત નીપજે એ પહેલાં અમારે જીવ, તરસ અને થાકના કષ્ટદાયક ત્રાસમાંથી પસાર થવું પડે એની અમારી રિશ્તિ હતી. અમે છુપતા રહેવા માટે કલાકો થી મથાણ કરી રહ્યા હતા એટલે સ્વાભાવિક રીતે અમે વાતે વળગ્યા અને નિહાંય માણસોના જાન લેવા માટે આચાર્યલાં કાવર કૃત્ય પ્રત્યેની મુરસાની અને કડવાસની લાગણી એસરી ગઈ. આ કાવતરાને કારણે અત્યાર સુધી ચોંક જણાના જાન બચા હતા. પાંક, દીક્ષિત તથા હું છુપતા રહીશું તો દુનીયા સમક્ષ આ કમનસીબ ઘટના ની વિમતો રજૂ કરી શકીશું (અધૂરું)

આ વાર્તાનો કેપી રાઈટ ઝુંબડ “જમકો પ્રકાશન”નો છે.

લગ્ન પ્રસંગો માટે

અમને મળો.

સુરતી જામણના અમે સ્પેસિલીસ્ટ છીએ.

શ્રી કેપીટનની અંત દેખરેખ નીચે યુનીયનના અને શેડેસીયાના કોર્ટ
પણ બાજમાં તમારે મુકામે આવી રસોઈ કરવાનો અમે કન્ડાક્ટ કરીશું.

કેપીટનસ બાલકની હોટેલ

(ધી કેનર મીઠાઈ હાઉસ)

એ અમે વિક્ટોરીયા સ્ટ્રોટના ખુલ્લાપર - ડરબન.

ફોન નંબર ૨૩૪૧૪

ટેલીગ્રામ : KAPITAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

બુકબીપર, બુસાફરી, ધીમાનાં અને જલસા એવન્ટ

હોટલના અમર ફનીયાનાં કોર્ટ પણ બાજની હવાઈ હરિયાઈ અમર જમીન
માર્ગે બુસાફરી કરવા ધેર બેઠાં અમારી મારફતે બુકીંગ કરો.

ઈંગ્લીશ, ગ્રામ, ચોરી, હુલ્લક, અસ્માત, પ્લેટ્બાસ, વિગેરેના ધીમા અમે
ઉત્તરાની આપીએ છીએ.

ઈન્કમટેક્સ, પરસનલ ટેક્સ, હિસાબના ચોપડા લખાવવા રેવન્યુ સ્વીચરન્સ
સર્ટીફિકેટ કે વેપારના લાયસેન્સો. પાસપોર્ટ તેમજ ઈમીગ્રેશનને લગતી
બાબતોમાં કોઈ પણ ફી લીધા વિના અમે મફત સલાહ આપીએ છીએ.

નેશનલ મ્યુચ્યુઅલ લાઈફ એસોસીએશન એન્ડ ગ્રોસ્ટ્રીયા અને થાઈલાયર
ઈન્સ્યુરન્સ કંપની લીમીટેડના પ્રતિનિધિ.

Phone : 33-9033.

26 Barkly Arcade,

Cor. 38, Market & Diagonal St., J'BURG.

તાજી ઉમદા ફ્રૂટ

આંબા અખંધ, લીલી અખંધ, રતાળ અને સુરણની જોસમ
ચાલુ છે. આદુ શી ૧-૦ રતલ, લસણ શી. ૨-૦ રતલ.

પાપડ નંબર ૧ શી. ૧૦, નંબર ૨ શી. ૮ ૧૦૦.

કપુરી અને ચેવલી પાન જલર ભાવ, પોસ્ટેલ બુક. બાસ્કીટ ગોલ
શી. ૧૦-૬ લાંબી અને સ્કેવર બાસ્કીટ શી. ૧૧-૬ ડબલ.

શેડેસીયા, ન્યાસાલેન્ડ અને બેલ્જીયન કોગિના ગ્રોવરો ઉપર પુરક
ધ્યાન આપી કોર્ટ પણ વસ્તુ પરમીટ હદાવી મોકલશું.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS

P. O. Box 251. DURBAN.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

બેલ્જીયન સુટ, ડાર્બર્નિશ્વર સુટ, વોર્ડરોબ, હરેસીંગ એસ્ટ,
સાઈકલ ગોર્ડ બોક્સ ડેસ્ક, બુક કેસ, ટેબલ, તરન કીકાયત
ભાવે જરીટી સકરી. બંને પધારી લાભ લેવા બુકરી નાંક.

—બોક્સ, ટેબલ અને કીચન હરેસર—

જે હમારી દેખરેખ નીચે તઈયાર થાય છે. તેના સ્ટોલ હમેસાં તઈ-
યાર રહે છે. માત્ર શેકડા ભાવોના પ્રાઈસ લીસ્ટ મંગાવો અને વેપાર
આગલ વધારો.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.

PHONE 33-4691.

BOX 2526.

હોંદની મોટામાં મોટી વિમાની કમ્પની તમારી સેવામાં

—ધી—

ન્યુ ઈન્ડીયા ઈન્સ્યુરન્સ

કંપની લીમીટેડ

સાઉથ આફ્રિકાના એકજ મુખ્ય પ્રતિનિધિ

રસ્તમજી બલભાઈ રસ્તમજી

૧૪૦ કવીન સ્ટ્રીટ,

ડરબન — નાટાલ.

સેવા અને નિર્ભયતા

માટે અમને મળો.

બધી બતના વિમાઓ અમે ઉતારીએ છીએ.

પી. એ. બોક્સ ૧૬૧૦.

રેસીડેન્સ : ૧૧૧ ઇલેવનથ એવન્યુ,

ડરબન.

ટેલીફોન્સ:

બોક્સ : ૨૫૮૪૫

રેસીડેન્સ : ૩૬૪૧૩.

સહ વાંચનની અસર

(ગતાંકથી ચાલુ)

(વિલાસાગરનો દિકરો વિનયચંદ્ર સાદા પરદેશમાં ચાલુ દાખલ થાય છે. નમસ્તે કહે છે. વિનયપૂર્વક ટેબલ ઉપર ચા મૂકી, વિલાસપ્રિયને કુશળતા પૂછે છે અને અદ્ય વાળી જરા દુર ઉભો રહે છે.)

વિલાસાગર : બેટા વિનય! આ તારા વિલુ કાકા કહે છે કે 'ઈન્ડિયન ઓપિનીયન' જેવા કચરા છાપામાં શું વાંચવું હતું, મળ તો મેગેઝીનમાં આવે. બોલ એ વિષે તારા શું મત છે?

વિનયચંદ્ર : પિતાજી એ વિષે હું શું સમજું? મને જે સાઈ લાગે તે ક્લીય તો વિલુકાકાને નહીં ગમે.

વિલાસપ્રિય : વિલુ, તને જે અંક લાગે તે તારે કહેવું જ જોઈએ, મને જરાયે ખોટું નહીં લાગે તેની ખાતરી આપું છું. તારા પિતાજીની સેવ્યતથી હું આટલો ઉદાર બન્યો છું.

વિનયચંદ્ર : પિતાજી, આ વિષે આપની શી આજ્ઞા છે?

વિલાસપ્રિય : હવે એમને શું પૂછવા કરે છે? હું કહું છું ને કે વાંધો નથી!

વિનયચંદ્ર : ના કાકા, હું બાળક છું. પિતાજીની આજ્ઞા વિના કહું તો અનિયમ થયેલો મજાબ.

વિલાસાગર : વિલુ, તું વિચારે છે તે સાવ સાચું છે. વિલુકાકા આપણા મહેમાન છે. એમને નહિ અને એવું ન બોલાવ હતાં મને લાગે છે કે, સસ દહીકત બાલુવા માટે નિખાલસ ચર્ચા ચાલી રહી છે ત્યાં સસ પ્રગટ કરવું જરૂરી છે. વળી અહીં તો તારા વિલુકાકાએ ખરાબ નહીં લાગે તેની ખાતરી આપી છે માટે, જે ઠીક લાગે તે કહી દેવામાં વાંધો નથી.

વિનયચંદ્ર : બપોરે આપની પથ્થુ આજ્ઞા છે તો સાચું જ કહીશ. વિલુ કાકા! આ મેગેઝીન અને બીજાં છાપાં મને તો વાંચવા મમતાં નથી. એમાં જે આવે છે તે સાચું-ચુકું બેળસેળ દોષ છે. સાચા કરતાં શુદ્ધ વધારે અને કાષ્ટ પથ્થુ મનુષ્યે કહી ન કરવું જોઈએ એવી બધી વાતો ને વિગતોથી બરેલાં હોય છે. મારાં બા તો કહે છે કે જુદી વાતો સાંભળવા થી ને વાંચવાથી આપણે પથ્થુ જુદા થઈ જઈએ. આપણાં મન બગડે, ચરીર બગડે ને સમાજ પથ્થુ બગડે. આ બધું નવજ્ઞ પછી, આ છાપાંની કાષ્ટ પથ્થુ વાત વાંચવી ગમતી નથી. જુદાંમાંથી શું શીખવા મળે? જુદું? ના બાઈ, મારે તો જુદા કહેવડાવવું નથી ને થવું ચે નથી. પથ્થુ આવી બાપતમાં તો અમે છોડ્યાં શું સમજીએ, આપ વહીવો બેટા છે ને? આપ વિચારી જમ કહેશો તેમ અમારે તો કરવું એજ સાઈ છે. (વિલાસાગર તરફ વળી વિનયથી કહે છે) પિતાજી

આપ આજ્ઞા આપો તો મારા મિત્ર ચાંતિ પ્રિયને ત્યાં જઈ.

વિલાસાગર : બેટા વિલુ, તારા મિત્રને મળવા જવા માટે હું ના પાડું એમ નથી, પરંતુ ધરમાં મહેમાન છે. તારી બા બહાર મમાં છે, અને બહેન એકલાં છે. બીજે દિવસે જવાનું રાખીશ તે ઠીક થશે.

વિનયચંદ્ર : (આનંદમય ચહેરે) પિતાજી આપ ઠીક જ કહો છો, ધરમાં બા નથી એ ખ્યાલ બહાર હતું. કાષ્ટ બીજી વખતે જઈશ.

વિલાસાગર : સાઈ બેટા. માતા-પિતાની કલ્યા પ્રમાણે ચાલવાથી સુખ-શાંતિ મળે છે. બેનની સાથે વિલુકાકા માટે વરિયાળી મોકલ. (નમન કરી વિનયચંદ્ર જાય છે).

(વિનયચંદ્રની વાત, રીતબાત અને વિનય જોઈને વિલાસપ્રિય તાણુબી પાગી, પ્રસાંસક વદને બોલવા માંડે છે.)

વિલાસપ્રિય : બાઈ વિલાસાગર, તમારો વિલુ કેટલી બધો સમજુ, વિનયી અને આજ્ઞા પાલક છે? આટલી નાની ઉંમરમાં આવી બધી સમજ ક્યાંથી આવી? બપોરે એ વાત કરતો હતો સારે એનો શાંત અને અંબીર ચહેરો જોયા જ કરીએ એટલો પ્રિય લાગતો હતો, અને પુખ્તીની વાત તો એ છે કે એના મિત્રને ત્યાં જવા ના પાડી તો ચે ચહેરા પર જરાએ ગ્વાની કે ચુસ્તો નહીં! ખરેખર દેવ જેવો દિકરો મેળવી તમે બાગ્યશાળી થયા છો.

વિલાસાગર : બાઈ વિલાસપ્રિયજી. એ બધી પ્રજુની કૃપા સમજી, આ દુનીયામાં જે છે તે બધું એવું જ છે. જેવાં જેવાં કાર્યો, સંભાળવાની શક્તિ ને મતિ પ્રમાણે તેને જળવી ને મોગવે તો મોગવવા દે છે. બપોરે તેના દુરપરોમ કરે બારે તે જલ છે છે. આ સિદ્ધાંત ધન, દોલત, દીકરા, દીકરી, પતિ, પત્ની, ઇજ્જત, આખર, બધાંને લાચ પડે છે.

વિલાસપ્રિય : પથ્થુ કાષ્ટકને ત્યાંજ આતું બધું સુખ જોવા મળે છે, બીજે બધે તો કાષ્ટને કાષ્ટ વાતે અસંતોષ અને દુઃખ સંભળાવા કરે છે તેનું શું કારણ હશે?

વિલાસાગર : હું તમને હમણાંજ કહી ગયો ને, કે જેની જેવા શક્તિ અને મતિ તે પ્રમાણે આ દુન્યવી યીએ તેની પાસે રહે છે, અથવા કહો કે ઇશ્વર રહેવા દે છે. શક્તિ બહારનું તે જળવી ન શકે અને મતિ વિરુદ્ધતે તે પોતે રાખી ન શકે અને ઉડું

વિચારો તો મતિ નો આધાર શક્તિ છે. પોતાનામાં શક્તિ હોય તે અનુસાર જ મત બાંધી શકાય છે, અને શક્તિ તે આત્માની જ સાચી અને અમેાષ છે. આથી સામિત થાય છે કે આત્મા તું જાન મેળવવું એ દરેક મનુષ્ય માટે આવશ્યક છે એટલું જ નહીં પથ્થુ અનિવાર્ય છે. આપણે ભારતવાસીઓ ને, આત્માની શક્તિ કેટલી પ્રબળ છે તે સમજાવવાની જરૂર નથી. રાષ્ટ્રપિતા પૂ. મદાભા ગાંધીજીએ એ શક્તિ વડે જ મદાન ધીટીય સલ્તનત ને ઢરાવી દોંદને આઝાદ ક્યું હતું. એજ શક્તિ મારો, અને મારા ધરનો આધાર છે. તમારો, બીજા સૌ કાષ્ટ નો અને સમસ્ત બ્રહ્માંડનો આધાર એના પરજ છે અને જે કાષ્ટ તેને અવમણે છે તે પછડાય છે અને તેને જે જળવે છે અને જલે છે તે સુખી થાય છે ને હવે ચહે છે.

(આ વાત ચાલે છે ત્યાં વિલાસાગર ની દિકરી ભગવતી બહેન વરિયાળીની તાસક લઈ દાખલ થાય છે. અન્નેને નમન કરી, ટેબલ ઉપર ચાળી મૂકી, અદ્ય વાળી જરા દુર ઉભી રહે છે.)

વિલાસાગર : બેટા ભગવતી, આ તારા વિલુકાકા આવ્યા છે. એમને જાં તારી નાની બહેન લલિતા છે તેના કુશળ સમાચાર તારે પૂછવા જોઈએ.

ભગવતી : વિલુકાકા, ત્રાફ કરજો, હું નાની છું ને, તે બહુ જુલકણી છું, મારાં બા મને આ બધું શીખવે છે પથ્થુ મારાથી જૂલી જવાય છે. હા, કહો લલિતાબહેન કેમ છે? મારા કાકા શું કરે છે? બીજા બધાં ધરનાં સારાં છે ને?

વિલાસપ્રિય : (સજ્જન નયને) તું પથ્થુ ખાસ ભગવતી દેરી જ લાગે છે. કેટલું સુંદર અને પ્રિય બોલે છે! બેટા શું કહું! તારા આ કમનસીબ કાકા ને ત્યા બધુંજ અવજો રસ્તે ચહેલું છે. ચરીરે તો બધાં સારાં દેખાય છે પથ્થુ માનસિક નબળાઈને પાર નથી! અંકે કહું તો અમે બધાં મનની લહેરો પર મદાલી મોઘો મનખો વેડરી રલાં છીએ.

ભગવતી : હા કાકા, આપણું મન તેા એની જ રાશી વાળાં મોજશોખ, મજલીસ, મુસાફરી, મોઢ, માયા ને મમ તરફ ખેચાયજ કરે છે. મારાં બા તો હમેશાં એક દુહો ગાયા કરે છે. તમને તે માઈ સંભળાવું?

વિલાસપ્રિય : હા બેટા ભગવતી, જરૂર માઈ સંભળાવ. આ તારા અવજો રસ્તે ચહેલા કમનસીબ કાકાની આંખો ખોલવા તેની ખાસ જરૂર છે.

ભગવતી : પિતાજી, તમે પથ્થુ અંમતિ આપો છો?

વિલાસાગર : હા બેટા, જાનની વાત કહેવામાં કશી હરકત નથી. ખાસ કરી સાંભળનારા ઇચ્છા બતાવે તો અવરખ કહેવી.

ભગવતી : તો બલે કાકા, સાંભળો ત્યારે આપણું મન કેવું હોય છે તે સમજાવનારો, દુહો :

મન લોભી મન લાલચુ,
મન ચંચળ મન ચોર;
મન કે મને ન ચાલીએ,

પલક મન ચોર.
આવા ચંચળ મન સાથે ખેંચાઈએ તેા આપણા નાશ જ થાય ને? તેથી બપોરે મન ખેંચે ત્યારે શું કરવું જોઈએ તે માટે પથ્થુ એક સાખી છે તે સાંભળો. મનને કહેવું કે :

સાખી : મન તું મદાલીશ ક્યાં સુધી,
ક્યાં સુધી કરીશ કુકર્મ,
ચંકર કહે સમજી હવે,

શોધી લે તું જ ધર્મ.
આ સાખી માં મનને કુકર્મ છોડી ધર્મ શોધી લેવા કહ્યું છે, એ ધર્મ વિષે પથ્થુ મારાં બા હંમેશાં એક દુહો બોલે છે. તે પથ્થુ કહું છું, સાંભળો :

દુહો : ઉલસી વહ સંસાર મેં,
પંચ રત્ન દે સાર :

હરિભજન ચોર સંત મિલન,
દયા, દાન, ઉપકાર.

વિલાસાગર : આ દુહામાં કહેલું છે તે પ્રમાણે જે ધરમાં ધર્મ પળાય છે ત્યાં સૌનાં મન સ્થિર રહે છે અને તેથી સુખ અને શાંતિ બ્યાપી રહે છે. અનિતિમાં આવી શક્તિ નથી હોતી. અનિતિ બધાં પ્રવેશે છે ત્યાં સર્વનાશ થાય છે, તે વિષે પથ્થુ એક સુંદર સાખી છે. બેટા ભગવતી, બોલ જોઉં : અનિતિ સે જાત હે....

ભગવતી : અનિતિ સે જાત હે ધર્મ,
રાજ ચોર વંશ;

ઉલસી ચે દર્શાંત દે,

કોરવ, રાવણ, કંસ.

વિલાસાગર : આપણે દરેક હૃદયમાં જાણીએ છીએ કે રાવણ, કંસ અને કોરવ અનિતિ ને રસ્તે અટકા હતા અને તેનું શું પરિણામ આવ્યું હતું. છતાં દિલ્હીરીની વાત તો એ છે કે આપણા સોશો આવા નજર સામેના જવલંત દર્શાંતો જૂલી જાય છે અને પતનનો માર્ગ પકડી લે છે. તેમાં જુલ આપણી પોતાની છે. આપણેજ આવા અંદા મેગેઝીન, જુદાં છાપાં, પુસ્તકો અને ફિલ્મોમાં મરાયુલ બન્યા ને જીવન તેવું બનાવ્યું. તે પછી આપણાં બાળકો સારાં થવાની આશા ક્યાં રહી? કુળને ઉચું લાવવું હોય, ખાનદાન ને ઉમદા બનાવવું હોય તો માતા-પિતાએ પોતે પ્રથમ સંયંતી થવું જોઈએ. પેલી એક ખુબ જાણીતી સાખી શું તમને વાદ નથી? તે હંમેશાં મોઢે રાખવા જેવી છે. બોલ બેટા ભગવતી, જનની જશ્યુતો...

ભગવતી : જનની જશ્યુ તો બકત જશ્યુ,
ક્યાં દાતા ક્યાં સૂર,

નહીં તો રહે જે વાંચણી,
મત યુવાવીશ નૂર. —અધુરું.

હિંદના સમાચારો

દક્ષિણ અને પૂર્વ એશીયામાં શિક્ષણમાં સુધારા માટેની પરિષદ

નવી દિલ્હીમાં જોગરટની ૨૫મીથી સપ્ટેમ્બરની ૬ સુધી, દક્ષિણ અને પૂર્વ એશીયામાં શિક્ષણમાં સુધારાઓ કરવા માટે એક પરિષદ ભરવામાં આવી હતી. આને દુનીયામાં સામાજિક આર્થિક અને રાજનૈતિક ફેરફારો થયા છે તે પ્રમાણે શિક્ષણમાં પણ ફેરફાર કરવાની ચર્ચાઓ કરવામાં આવી હતી. આ પરિષદમાં એશીયાના ૧૮ દેશોએ ભાગ લીધો હતો. જે દેશોને અંતર્ગત આવવાના આબંધ હતા તે નીચે પ્રમાણે છે—આફગાનીસ્તાન, બર્મા, કમ્બોડીયા, સીભાન, ચાઇના, ઇન્ડોનેશીયા, ઇરાન, જાપાન, કરોઇ, લેબોન, મલેયા, નીપાલ, પાકિસ્તાન, વિટનેમ અને બ્રીટીશ મોરોક્કોના ૨૫.

એશીયામાં કેવેરા

આ ઉનાળામાં એશીયા ખંડમાં, કોલેરાની ખીમારી વધુ અંશીર સ્વરૂપ ધરાવે છે. આને દર્દિ અને પાકિસ્તાન ના સમાચાર ઉપરથી જણાય છે કે, ગયા વર્સ કરતાં કોલેરાથી થએલા મરણ અમુકા છે. આ ખીમારી થાઇલેન્ડમાં પણ આ વર્સે પહેલી વાર ફેલાઇ છે. કમ્બોડીયા અને બર્મામાં પણ કોલેરા ફેલાયું છે નેપાલના ઇતિહાસમાં આ વર્સે પહેલી વાર કોલેરા નોવા પ્રસારો છે. વર્લ્ડ હેલ્થ ઓર્ગેનાઇઝેશન તરફથી ત્યાંની જનતાને કોલેરાના ઇનજેક્શન આપવા માટે ૨૫,૦૦૦ ડોઝ આપવામાં આવ્યા છે.

ઝોલ ઇન્ડિયા રેડીયો ઉપર અંગ્રેજી સમાચાર

અંગ્રેજીમાં સમાચાર માટે ૨૨૫ ધરાવનારાઓની મહીલી માટે સમાચાર મળ્યા છે કે, ઝોલ ઇન્ડિયા રેડીયો ઉપર ૬.૩૦ સાંજના રોજ ૩૦.૫ મીટર ઉપર અંગ્રેજીમાં સમાચાર સંબંધિતે ત્યારબાદ ઉર્દુમાં સમાચાર આપવામાં આવશે.

દિલ્હીમાં ખોરાક સંબંધી વિરોધ

દિલ્હીમાં પાર્લામેન્ટના મકાન સામે લગભગ ૫૦૦ ખેડૂત વર્ગના લોકો તથા કામચલાઉ નહેરૂની સરકારને માંગણી કરી હતી કે, દેશના ખોરાક નો સવાલનો યુદ્ધ વખતમાં જેમ સમગ્ર કરવામાં આવી હતી તેમ

ઉકેલ કરવા બેઠા. તેઓએ જોવા દાવો કર્યો હતો કે નહેરૂની સરકાર આ સવાલનો ઉકેલ કરવામાંના કુશળ છે અને ખોરાક મંત્રી શ્રી. અજીત-પ્રસાદ જેમને રાજીનામું આપવા માટે કહ્યું હતું. પાર્લામેન્ટના સોશીયલિસ્ટ નેતા શ્રી. ધીબનલાલ સક્સેના છેલ્લા દસ દિવસથી ઉપવાસ પર ઉતર્યા છે. તેઓએ નહેરૂની સરકારની ખોરાક નીતી સામે પોતાનો વિરોધ દર્શાવવા માટે મરણાંત ઉપવાસ કરવાનો વિચાર કર્યો છે.

હિંદ-પાકીસ્તાનની શરહદના ઝગડા

કરાચીમાં, દર્દિ તથા પાકીસ્તાનના પરદેશ ખાતાના મંત્રીએ શરહદ ઉપર થઇ રહેલા તોફાન ખારામાં વાટાઘાટ કરવા માટે મળ્યા હતાં. પાકીસ્તાનના વડા પ્રધાન તરફથી એમ જણવામાં આવ્યું છે કે આ વાટાઘાટ યશસ્વી નથી નિવડી પાકીસ્તાનના વડા પ્રધાન શ્રી. માલીક શ્રીરાજ ખાનનું સપ્ટેમ્બરની ૬ તારીખે, દર્દિ વડા પ્રધાન સાથે શરહદના ઝગડા ખારામાં વાટાઘાટ કરવા જવાના છે.

પાકીસ્તાન સાથેનો હિંદનો સંબંધ

પાર્લામેન્ટના ઉપલા ઘરમાં ખોલતાં શ્રી નહેરૂએ જણાવ્યું કે ભાં સુધી પાકીસ્તાન દર્દિ ઉપર દુઃખલા નહીં કરે ત્યાં સુધી દર્દિ યુદ્ધ માટે પગલાં નહીં લે. પાકીસ્તાનના વડા પ્રધાને નિવેદન બહાર પાડ્યું હતું કે કનેલના પાણી તથા કાશ્મીરના સવાલ ઉપર પાકીસ્તાન દર્દિ સાથે યુદ્ધમાં નહીં ઉતરે. આ નિવેદન ઉપર શ્રી નહેરૂ ને સવાલ કરવામાં આવ્યો હતો. એના જવાબમાં એમણે કહ્યું હતું કે, દર્દિને પાકીસ્તાન સાથે યુદ્ધમાં ઉતરવા નો ઇરાદો નથી.

આંલી સત્યાગ્રહ

અમદાવાદમાં બે વર્ષ પર જે મહા ગુજરાત રથાપવાની યજ્ઞવળ ઉપાડવામાં આવી હતી અને તેમાં તોફાન યતાં "જનતા પક્ષ"ના જે લોકોમાંથી ગયા હતા તેમના સ્મરણાર્થે રરતા વચ્ચે આંલી રોપવાની યજ્ઞવળ આ વર્ષે ઇન્ડુલાલ પારીકના નેતાવ નીચે શરૂ થઇ હતી. મ્યુનીસીપલ કમિટી એ જમા બહેર ઉપયોગની હેઇ ત્યાં ન રોપવા જણાવવા છતાં તે રોકવામાં આવી હતી. આને પોલીસોએ ઉચ્છેદી નાખતાં

અમદાવાદ અને ખીજા કુટલાક ભાગોમાં ભાંમ, ફેડ, આમના તોફાનો કરવામાં આવ્યા હતાં જેને પરીણામે ૧૧ કરોડ રૂપીયાનું નુકસાન યમાનું જણાવાયું છે. આ પ્રસંગને અનુસરી ધારાસભામાં ચર્ચો યતાં પંડીત નહેરૂએ જણાવ્યું કે "વ્યાપક પ્રમાણમાં કાયદાનો બંગ થઇ રહ્યો હોય તો પણ સરકારે વચ્ચે ન પડવું બેઠાએ એમ જનતા પક્ષ માનતો લાગે છે.

પરચુરણ

—જેર નહીવડને કારણે બંધ પડી જતા ભારતના કારખાનાઓ અથવા ઉદ્યોગીક સંસ્થાઓનો કમળે સરકાર હસ્તક લેવામાં આવશે અને તેનું સંચાલન ફરી શરૂ કરી ખેડારીના પ્રશ્નનું નિરાકરણ કરવામાં આવશે. એમ

ધારાસભામાં જણાવવામાં આવ્યું હતું. —સમસ્ત ભારતમાં આ વર્ષે બનિ વધીને લઇ પાકાને નુકસાન થઇ રહ્યું છે. આ કારણે ભારતની વિધાન સભામાં વડા પ્રધાન નહેરૂએ જણાવ્યું હતું કે, અનાબને વચર મક્તનું વેડી નાખવાનું જે પ્રભ નહી અટકાવે તે અગ્ર પરીસ્થીતી ધણી ખરાબ થવા સંભવ છે અને પરીણામે ફરી અંધુલો મુકાશે લગન વરા કે કોટેલોના નમાડો સામે વડા પ્રધાને ઇચારો કર્યો હતો.

—મુંબઈના બસ્ટીડ એમ. સી. ચામ્લા ને યુ. એસ.ના હાય કમીશનર તશી નીમવામાં આવશે હાલમાં લાં શ્રી. જી. એલ. મહેતા છે. યુ. એશના એલચી પદની નિમણુક વધુની વિં પ્રથીથી કરવી પડે છે. કારણુ લાં દર્દિના બધા સવાલોનો ફેસ યુને સમક્ષ રણુ કરવાનો રહે છે.

માસ્ટર બ્રધર્સ (પ્રા.) લીમીટેડ

નત નતનાં નાયલન, રેઇમી તેમજ સુતરાક કાપડ, સીઓ બાળકો અને યુરોપી માટે જિતમ નતના વુલન જર્સી, પુલોવર, કારડીગનસ અને બચ્ચાઓ માટે—બુટીઝ, બીબ્સ, બ્લેન્ડેડસ, શોલ્સ; નેપચીન્સ વિગેરે.

ફરેક નતના માલ માટે તપાસ કરવા બહામણુ.

૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, એહાનીસબર્ગ.

ફોન : ૩૪-૨૩૪૯ — ષોક્સ ૨૫૪૯.

જીવનમાધુરી
તંત્રીઓ

મોહનલાલ મહેતા-સોપાન
લાણુબેન મહેતા

જીવનમાં સઉંદર્ય, માંગલ્ય ને માધુર્યની ભાવ ના પ્રેરતા આ માસિકમાં ગુજરાતના ખ્યાતનામ લેખકો, ચિંતકો, અને સમાજ સેવકો નિયમિત લખે છે.

આ માસિકમાં ૧૬૦ થી ૨૦૦ પાનાનું વાંચન આપવામાં આવે છે. અને વર્ષમાં ત્રણ વિશિષ્ટ અંકો આપવામાં આવે છે.

આ માસિકનો કોઈ પણ અંક એવી ખાતરી આપશે કે ગુજરાતી ભાષાનું આ એક ઉત્તમોત્તમ અને કુટુંબીના સર્વ સહયોને પ્રિય થઈ પડે એવું સમૃદ્ધ માસિક છે.

જીક નકલ દેશમાં ૬૫ ન. ચો.

વિદેશમાં શી. ૧-૪.

વાર્ષિક લવાજમ : દેશમાં રૂ. ૭-૫૦, વિદેશમાં શી. ૧૫-૦.

જીવનમાધુરી

ગુલ બહાર, બેરેક રોડ, મુંબઈ ૧.

બી-આઇ

મુખ્ય કરાચી અને ઇસ્ટ
આફ્રીકાના બંદરો વચ્ચે
મુસાફરી કરે છે.

સ્ટીમર કંપાલા ૩૦મી સપ્ટેમ્બરએ આવશે.
અને ૫ મી ઓક્ટોબર ઉપડશે.

સ્ટીમર કરંજા ૨૬મી ઓક્ટોબર ૧૯૫૮ના આવશે ને
કરાચી થઇ મુખ્ય જવા ૪થી નવેમ્બર ૧૯૫૮ના ઉપડશે.

મુખ્ય અથવા કરાચીનું બાહું:

ફર્સ્ટ ક્લાસ	એક	જારાક	વગર	પા. ૬૨-૦૦-૦૦
સેકન્ડ ક્લાસ	"	"	"	પા. ૬૦-૧૫-૦૦
થર્ડ ક્લાસ	"	"	"	પા. ૪૧-૧૦-૦૦

વધુ માહિતી માટે મળો યા લખો:

શેખ હિમેદ એન્ડ સન્સ
(પીટી લીમીટેડ.)

૩૯૦ પાઇન સ્ટ્રીટ, —ડરબન.

ટેલીફોન: ૨૦૪૩૨ — ટેલીગ્રાફિક એડ્રેસ "કરામત."

લીસ્ટ નં. ૧ નવાં પુસ્તકો

વિનીત જોડણી કોશ (ગુજરાત વિદ્યાપીઠ) નવી આવૃત્તિ	૧૮	૬
જાતના ઇતિહાસનું રેખાંશન (જવાહરલાલજી) બે ખંડ મેળા	૧	૨
" " " " ખંડ બીજા	૧૫	૦
મારી જીવન કથા (જવાહરલાલજી)	૧૫	૦
મારું દિવનું દર્શન	૧	૦
મારી જીવન કથા (રાજેન્દ્ર પ્રસાદ)	૧	૦
જીવન પ્રદીપ (કાકા કાલેલકર)	૫	૦
ઉડુને પત્રો (જવાહરલાલજી)	૨	૧
કાકર બાપા (કાંતિલાલ શાહ)	૬	૩
ગીતા મંથન (કિશોરલાલ મશરવાળા)	૧	૩
ગીતા ધ્વનિ " "	૧	૩
ગાંધી સાહિત્ય સુચી (અંગ્રેજી-ગુજરાતી-હાંદી વગેરે પુસ્તકોનું લીસ્ટ)	૫	૦
દબરત મદમદ અને ઇસ્લામ	૨	૦
નવલ અંધાવલિ (સ્વ. નવલરામ પંડયા) ૮-૦ હવે અડધી કાંમતે	૪	૦
એને ચરણે (એક વાર્તા)	૨	૩
મરુ કુંજ (મ. ત્રીકમજી)	૨	૦
સ્મરણ યાત્રા (કાકા કાલેલકર) ઘટાડેલા બાવ	૫	૦
જોડણી કોશ નાનો ખાસ્સા માટે (આમાં ફક્ત અર્ધ વિનાના રાખો છે.)	૩	૦
વિશ્વ શાંતિ (વમાશંકર જોશીનું એક ખંડ કાવ્ય)	૧	૦
આપણું હિંદુસ્તાન	૫	૦
આજના તેર દિવસો (વિનોબા ભાવે)	૧	૦
ગાંધીજીના યાવન પ્રસંગો (લલ્લુભાઈ મક્તજી)	૧	૦
આમ વિદ્યા પીઠની ભૂમિકા (નાનાભાઈ ભટ્ટ)	૧	૩
જીવનની સુવાસ (લલ્લુભાઈ મક્તજી)	૧	૦
ઈસપનાં પાત્રો (બાળકોને માટે સ્મુલ ચિત્ર સહ વાર્તા)	૨	૬
ધર્માત્મા ગોખલે (ગાંધીજી)	૧	૬
હિંદ સ્વરાજ્ય (મ. ગાંધીજીના હસ્તાક્ષરમાં)	૪	૦

નીચેનાં સ્થળેથી ઉપર લખેલાં પુસ્તકો મળશે.

INDIAN OPINION, P. Bag, Durban, Natal.

શ્રી કવીન્સલેન્ડ ઇન્સ્યુરન્સ કંપની લીમીટેડ

૧૮૮૬માં ન્યુ સાઉથ વેલ્સમાં સ્થપાઈ છે

આગ અકસ્માલ તથા દરીયાઈ માલને

— વિમો —

તેમજ અધી જાતના વિમાન
કામ કરે છે.

ખાસ હિંદી પ્રતીનીધી

શ્રીમતી તહેમી સોરાબજી રૂસ્તમજી

વધુ વિગત માટે મળો અથવા લખો

૧૦૬ મેન્સફીલ્ડ રોડ — બોક્સ નંબર ૪૭૬ — ડરબન.

ટેલીફોન નંબર ૪૭૪૫૩ અને ૪૭૮૮૮.